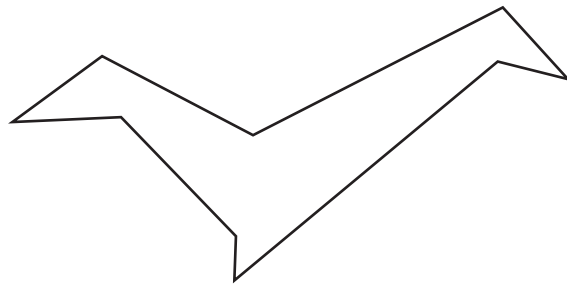

Aripi

ARIPI

Revistă literar-artistică și de cultură a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești
Fondată în anul 1969, Serie nouă, 91-92/2019
Acord ISJ Argeș, nr.713/16.02.2016

Colectivul de redacție

Redactor-șef Prof. dr. Marian HAIDUCU

Redactori-șefi onorifici

Prof. Petru STOICESCU

Prof. Ionel ȚUȚĂ

Redactori îndrumători

Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU
Prof. Florentina Miana POPA

Prof. Eugenia Gabriela HAGIMĂ
Prof. Floarea MARTINESCU

Prof. Manuela Elena DOVLEAC
Prof. Olimpia FLOREA
Prof. înv. primar Elena Nadia PANTAZICĂ

Secretar de redacție

Prof. înv. primar Vicenția PETRACHE

Membri

Raluca Ioana ANDREESCU
Ștefania BADEA
Andrei Bogdan BĂLAN
Andreea Lorelei BĂLȚAT
Maria BĂDESCU
Raluca Marilena CONSTANTIN
Paula Miruna CREMENESCU
Andra Teodora CUMPENAȘU
Miruna Maria DEACONU
Andrei Marius GHEORGHE
Sabrina Ioana DĂNILĂ
Briana Teodora DORCIOMAN
Mihnea George FLORESCU

Mara Nicola GÎDOIU
Irina GRIGORE
Ștefan Matei HORHOIANU
Alexandra IONILĂ
Ana Maria IORDACHE
Maia ISĂILĂ
Ioana Alexandra IVAN
Ștefan Alexandru MATEI
Emanuel MAZĂRE
Maia Maria MIRCIOAGĂ
Melissa MITREA
Sara Maria MIU
Ștefan Ianis NAE

Eric Ștefan NEAGU
Anastasia Gabriela NICOLESCU
Mara PREDESCU
Anda Teodora ROBEA
Ioana Ariana SIMA
Ioana Valentina STOICA
Mario Andrei STĂNESCU
Elida Ioana TIRIPLIC
Ioana Daria TOMA
Amalia TUDORAN
Elena Bianca RIZEA
Alexia Maria VASILE-GHILENCEA
Andreea Miruna VOICU

Colaboratori: Prof. Renata ALEXE, Col.(r) Ing. Alexandru MARIN

Coordonare

Prof. Dr. Marian HAIDUCU, director
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU, director adjunct

Prof. Manuela Elena DOVLEAC
Prof. Florentina Miana POPA

Vignete și desene

Cercul de Arte Plastice al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, Prof. Radu Gabriel IOAN

DTP

Pr. dr. Napoleon Nicolae DABU

Tipar

Editura Trialog Pitești

Aripi și suplimentul său **Arcade** sunt editate trimestrial de Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești și se adresează în special elevilor, profesorilor și tuturor celor interesați de literatură și de artă
Site-ul Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești (inclusiv al revistei și suplimentului editate):

www.scoala11.ro

Facebook: Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” – Pitești

REDACȚIA

Str. Tineretului, nr.4, Pitești, Argeș, România
Tel/fax: 0248 252771, e-mail: aripi@scoala11.ro

Noua noastră embleă

În anul Centenarului Marii Uniri, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești a ales să exprime sentimentele de mândrie patriotică pentru apartenența la marea ființă a poporului român prin crearea unei embleme care să reprezinte simbolic spiritul acestei școli de renume a Piteștiului și care să dăinuiască peste ani, purtând același mesaj către noi generații care ne vor călca pragul.

Noua embleă a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești este formată dintr-un scut de tip elvețian, cvadripartit în fascie (în brâuri), cu simbolistica rezistenței generațiilor trecute și viitoare prin cultură și educație, element de continuitate a tradiției semnelor heraldice românești în epoca modernă.

În zona centrală, este redactată denumirea oficială a instituției de învățământ pe un fundal cu nuanță de cobalt/albastru foarte închis, cod spațiu de culoare RGB #14284b „Verydarkblue”,

culoare tradițional asociată energiei vii și purității elevilor care-și deschid aripile cunoașterii cu speranță și putere.

Fontul folosit este denumit „Le Murmure” în limba franceză și a fost creat de designerul Jérémy Landes pe data de 10 septembrie 2018.

Folosit ca font de titlu, înălțimea și stabilitatea formelor sale îi dau eleganță, în timp ce detalii inspirate din caligrafie și tehnică tipografică dezvăluie toate noțiunile despre experimentare, cercetare și creativitate, calități pe care ni le dorim pentru elevii noștri. Pentru culoarea fontului am ales albul imaculat, pur ca sufletul copiilor.

Un alt element simbolic pentru perioada actuală, dar și pentru atitudinea generală a cadrelor didactice și a elevilor școlii, este prezența culorilor drapelului românesc atât în conturul emblemei, ca expresie a patriotismului profund, cât și în paginile cărții prin care se simbolizează permanentul efort al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” de a fi la nivelul excelenței.

În dreapta cărții, a fost ales ca simbol imaginea poetului național Mihai Eminescu, care veghează de peste o jumătate de veac asupra acestei instituții, înființate în anul 1966, an specificat în partea de sus a emblemei, încununat de ramuri de măsline, simbol biblic și al educației pentru valori precum pacea, prosperitatea, renașterea și speranța.

Liniile de tip heraldic, cu model, definitivează împărțirea emblemei, sugerând, prin simetrie, echilibrul spre care aspirăm.

Paula Miruna CREMENESCU
Clasa a VI-a D
Prof. dr. Marian HAIDUCU
www.scoala11.ro

România NU este o țară de părăsit...

Interviu cu prof. univ. dr. Valer-Daniel Breaz, Ministru al culturii și identității naționale în Guvernul României, Senator de Alba în Parlamentul României, Rectorul Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia

Prof. univ. dr. Daniel Valer BREAZ

Reporter: Domnule ministru, vă mulțumim că ați acceptat să oferiți acest interviu revistei „Aripi” a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, școală pe care ați mai onorat-o cu prezența dumneavoastră într-un moment aniversar important, în anul 2016, când a împlinit o jumătate de veac de existență.

D. B.: Vă mulțumesc, la rândul meu, pentru oportunitatea de a fi, din nou, alături de prieteni dragi, dascăli și elevi, deopotrivă.

Anul acesta privirile tuturor se îndreaptă către Alba Iulia, cu ocazia sărbătoririi Centenarului Marii Uniri, un moment atât de necesar, în contextul zilelor noastre, de reafirmare a dragostei de neam și a respectului pentru generațiile care, însuflețite de idealuri, au realizat Marea Unire.

Reporter: V-am ruga să le transmiteți un mesaj elevilor Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” cu această ocazie, în calitatea dumneavoastră de Ministru al culturii și identității naționale în Guvernul României, dar, mai ales, de mândru albaiulian.

D. B.: Îmi voi asuma, în acest context, nu statutul dat de o funcție sau alta, ci, exact cum ați sugerat, calitatea de român și de albaiulian. Este foarte adevărat că, în acest an aniversar, de mare importanță pentru întregul neam românesc, ne sondăm fiecare conștiințele și încercăm să ne (re)definim valorile identitare. Responsabilitatea este cu atât mai mare cu cât ne adresăm tinerilor din generațiile care ne vor urma, în curând, așa încât primul meu impuls este acela de a le spune, tranșant, că România, cu toate valorile ei istorice, tradiționale, spirituale, ale științei și ale culturii, NU este o țară de părăsit, ci o țară în care să se rămână și să se construiască!

Spun asta profund îngrijorat de starea de fapt actuală, când asistăm la o masivă dorință a tinerilor de a părăsi România, sub pretextul că țara lor nu oferă oportunități de realizare profesională și personală. Contrazic ferm această opinie, chiar din interiorul sistemului educațional, asigurându-i pe tineri că în România se face educație de calitate, că suntem puternic mobilizați în a crește calitativ deopotrivă condițiile și conținuturile programelor de studii, așa încât cei care doresc cu adevărat să își formeze o carieră de succes pot face acest lucru în cele mai bune condiții. Mai mult, cred cu tărie că tinerii noștri au toate calitățile care să ne determine să investim în ei încrederea că vor promova așa cum se cuvine întregul patrimoniu al acestei țări, din toate punctele de vedere, precum și că sunt singurii în stare să asigure progresul acestei țări pe termen lung.

Reporter: Am urmărit drumul carierei dumneavoastră și am fost impresionați de realizările pe care le aveți. Ați putea împărtăși tinerilor cititori ai revistei „Aripi” momentele cele mai importante din evoluția dumneavoastră profesională?

D. B.: Îmi este destul de greu să mă opresc asupra unor momente, întrucât fiecare etapă își are rostul ei în evoluția profesională.

Universitatea 1 Decembrie 1918 Alba Iulia, corpul central
www.uab.ro

Poate că ar trebui să punctez câteva momente de mare responsabilizare, adică acelea în care a trebuit să decid cât și cum investesc profesional (ca timp, dăruire și tenacitate). Înainte de orice, sunt profesor, deci responsabilitatea mea majoră este de a pregăti așa cum se cuvine studenții cu care lucrez (din 2009 sunt profesor universitar și, din 2010, conducător de doctorat în domeniul matematicii); din 2012 am fost ales Rector al Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia și mă aflu, acum, la cel de-al doilea mandat, lucru care mă responsabilizează puternic față de întregul colectiv academic al universității (am ajuns în această funcție după ce am avut ocazia de a cunoaște sistemul de jos în sus, cu toate mecanismele lui, fiind, anterior, director al Departamentului Cercetării Științifice și prodecan al Facultății de Științe); dacă extind șirul de responsabilități, ar trebui să amintesc și statutul de Vicepreședinte al Consiliului Național al Rectorilor, precum și îndelungatele colaborări pe care le am cu colegii profesori din învățământul preuniversitar și universitar, deopotrivă. Consider că această cunoaștere pe verticală a tuturor palierelor sistemului de învățământ din România, precum și frecvențele colaborări cu instituții din străinătate (dublate de efortul de internaționalizare a învățământului românesc) mă fac să cunosc bine nevoile și imperativele cu care tinerii se confruntă, dorințele lor profesionale și, în același timp, să am o corectă perspectivă asupra statutului profesorului în societatea actuală.

Reporter: Ce ne puteți spune despre premiul pe care l-ați primit în 2009: „Cel mai bun cercetător din lume în teoria geometrică a funcțiilor”? V-a oferit acest premiu satisfacție, v-a influențat evoluția ulterioară?

D. B.: Desigur că o atare recunoaștere, la momentul respectiv, am tratat-o cu mare responsabilitate, întrucât reprezentam, în Japonia, nu atât o persoană, cât un produs al școlii românești. Astfel de momente trebuie gândite nu ca puncte de vârf, ci drept praguri către noi proiecte, în care să oferim mai mult și să fim motivați să creăm plus-valoare științifică.

Reporter: Am vrea să ne împărtășiți perspectiva dumneavoastră față de învățământul românesc, la 100 de ani de la Marea Unire și la aproape 30 de ani de la Revoluția care a înlăturat comunismul.

D. B.: Au fost, la fel ca în destinul unui om, sușuri și coborâșuri, momente de radicală metamorfoză a întregului sistem, dar și probleme. Toate guvernările care s-au succedat au avut bune intenții în a gestiona corect și cât mai eficient învățământul românesc, mai ales adaptându-l la cerințele impuse de noul context european. S-au schimbat structuri, conținuturi ale programelor școlare, platforme de evaluare, însă învățământul a depins – și depinde, în continuare – de finanțare și de capacitatea de absorbție a fondurilor europene, care permit dezvoltarea pe verticală și în profunzime a întregului sistem. Consider că un rol deosebit îl are relaționarea dintre sistemul de învățământ și piața muncii, cu permanenta adaptare la cerințele acesteia. Altminteri, creăm diplome, nu absolvenți pregătiți să aibă o carieră de succes în domeniile pentru care au aptitudini și vocație.

Reporter: Sunteți un om cu o viață foarte plină, fiind atât Rector al Universității „1 Decembrie 1918”, cât și parlamentar și ministru. Ne-ați putea spune ce pasiuni ați avut când erăți copil care v-au influențat apoi devenirea?

D. B.: Ar fi câteva pasiuni pe care le pun la loc de cinste și azi. Sunt nu doar microbist, ci și... fotbalist, practic sportul cu mare plăcere și cu sentimentul că este absolut necesar unei dezvoltări armonioase. Este și motivul pentru care am militat, chiar în Universitatea pe care o conduc, pentru crearea unor echipe de baschet, recent de fotbal, plus susținerea intensă a tuturor sporturilor practicate în cadrul clubului sportiv al Universității noastre. O altă pasiune, încă din copilărie, este pescuitul și vă mărturisesc că răbdarea și momentele de liniște pe care le impune acesta, le consider necesare pentru dezvoltarea echilibrată.

Reporter: Cum se împacă matematica cu politica? În ce „loc luminos”, cum spunea Ion Barbu, se întâlnesc?

D. B.: V-aș spune, chiar cu o ușoară notă de umor, că un politician trebuie să fie... calculat. Adică este un produs al matematicii...!

15 ianuarie 2016, Teatrul Alexandru Davila Pitești
Rectorul Universității 1 Decembrie 1918 participă
la festivitățile organizate cu prilejul Zilei Școlii
Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești,
50 de ani de excelență”

Reporter: În școala noastră sunt mai mulți elevi foarte pasionați de matematică, care suntem siguri că ar fi interesați să știe cum vedeți dumneavoastră rolul matematicii în viitor.

D. B.: Din Antichitate până azi matematica este socotită a fi o veritabilă „gimnastică a minții”, însă nu aș uita nici faptul că aproape toate domeniile vieții economice (de nu cumva toate!) sunt dependente de matematică, într-un fel sau altul. Nu întâmplător l-ați invocat, anterior, pe Ion Barbu, poetul matematician...

Reporter: Se spune despre generația actualilor elevi de gimnaziu că au fost legați de tehnologie încă de dinainte de a se naște. Cum vedeți lumea ce urmează?

D. B.: Trebuie să acceptăm că lumea contemporană trăiește și se dezvoltă prin tehnologie, și încă prin tehnologiile de vârf. Nu putem concepe progresul în niciun domeniu fără sprijinul celor mai recente descoperiri ale științei și ale tehnicii, însă voi puncta și importanța mare pe care trebuie să o acordăm elementului tradițional, specific spațiului rustic, spre exemplu, dar și civilizației culturale. Acolo intervenția tehnologiei trebuie bine cumpănită, la fel ca în cazul spiritualității sau datinilor și obiceiurilor. Se pot promova elementele autohtone prin mijloace moderne, însă nicidecum nu le putem altera prin intervenția masivă a tehnologiei moderne. Cred cu tărie în nevoia de a păstra în dreaptă cumpănă tradiția și modernitatea, însă militez pentru permanenta racordare la nou și la progres.

Reporter: V-am ruga să caracterizați prin cinci adjective tinerii de astăzi.

D. B.: Inteligenți, competitivi, creativi, exuberanți, dinamici.

Reporter: Vă mărturisim că Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” vă consideră unul dintre prietenii de nădejde ai ei. Vă mulțumim pentru timpul acordat, pentru îngăduință și vă dorim succes!

D. B.: Vă mulțumesc, la rândul meu, și vă mărturisesc că voi reveni oricând, cu multă plăcere, în instituția dumneavoastră și voi participa cu bucurie la întâlniri cu elevii și cu dascălii acestei școli.

Vă doresc tuturor mult succes și multe împliniri și nu uitați să fiți împreună cu noi pentru a sărbători, la Alba Iulia, Ziua Națională a României și Centenarul Marii Uniri! Este un bun moment în care s-ar cuveni ca fiecare român să dea măsura adevăratelor noastre valori și să respingem orice ne-ar putea dezbină la nivelul conștiinței și al faptei!

Emanuel MAZARE

Clasa a V-a E

Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

www.scoala11.ro.

Piața Cetății Inima Cetății Alba-Iulia

Zonă cu importanță aparte încă de pe vremea romanilor. Aici și-a avut sediul comandamentul Legiunii a XIII-a Gemina, singura legiune care a staționat în Dacia toată perioada ocupației romane.

Pe latura nordică, se află corpul central al Universității 1 Decembrie 1918, ridicat la sfârșitul anului 1800, în stil neo-clasic.

www.uab.ro

www.albaiulia.ro

Conceptul de titlu

Don Quijote & Sancho Panza
www.sdpmoticias.com/nacional

Cuvânt polisemantic gr. „titlos”, lat. „titulus”, desemnează, după DEX, un „cuvânt sau text pus în fruntea unei lucrări sau a unei părți distincte ei, indicând rezumativ sau sugestiv cuprinsul acesteia”.

Criticul Marian Popa se întreabă: „dar ce este, în fond, un titlu? O etichetă pusă pe un obiect, care este opera? O prelungire a ei? O protuberanță? Un echivalent sau o negație? O aluzie la conținut? O anticipare? Un rezumat, o concluzie? Toate aceste și multe altele?”

Originea titlului trebuie căutată, ca atâtea alte lucruri, încă din Antichitate. Scrisul nu se înfățișa atunci cititorului sub forma cărții de astăzi, ci a sulului de papirus ori pergament. Titlul, conform etimonului său original (titulus), însemna atunci doar „inscripție”, „indiciu”, „pretext”. Inscripția ca atare nu individualiza, ci „subordona textul unei convenții unanim acceptate de un grup restrâns de inițiați ai codului (religios, poetic, didactic, juridic etc.)”.

Fiecare sul de papirus avea o mică „fișă” conținând o caracterizare a textului respectiv. Câteva indicații suplimentare se găseau la sfârșitul textului și în interiorul sulului, pentru a fi mai bine protejate. Dar indicațiile suplimentare nu aparțineau autorului, ci copiștilor, descoperitorilor, comentatorilor, ulterior editorilor. Tradiția aceasta se menține și în Evul Mediu, iar reminiscențele ei se vor păstra până în zorii epocii moderne. Revoluția produsă în istoria umanității, o dată cu apariția tiparului, a „Galaxiei Gutenberg”, a produs mutații importante și în evoluția titlului. Din necesități practice, indicațiile

suplimentare de la sfârșitul unui manuscris sunt transferate acum la începutul acestuia. Înainte de a-și câștiga o independență totală față de text, titlurile trec printr-o fază tranzitorie, în care apare formula *Incipit*, adică aici începe. Abia pe la 1500 își face apariția cea dintâi pagină de titlu, separată de restul textului. Creșterea vertiginoasă a producției de carte și nevoia cititorului de a se orienta în cuprinsul cărților au impus titlul ca o necesitate imperioasă.

În secolul al XVI-lea, titlul nu servea decât la deosebirea unei cărți de altă carte. În această fază, titlurile delimitau operele literare după criterii de gen (cânt, baladă, madrigal), reproduceau primul cuvânt sau primul vers dintr-un text poetic, apelau la procedeul antic, dând operei numele personajului principal, iar în alte cazuri, textele erau pur și simplu *sine titulo* (cazul sonetelor shakespeariene). Pe urmă, în faza următoare, titlul va încerca să devină un fel de „reclamă” a cărții pe care o desemna. Pe la 1600, un oarecare Baillet credea că titlu trebuie să fie „juste, simple naturelle, modeste, en termes propres, sans figure, sans affection, sans obscurite, sans equivoque”. Acum se va naște, de fapt, conștiința titlului. Această conștiință a titlului poate fi verificată, de pildă, în *Don Quijote* al lui Cervantes, unde numeroase personaje se interesează de titlurile cărților care au dus la „sminteala” eroului. Din acest moment, titlul va cunoaște o evoluție interesantă, în funcție de epocă, tradiție, genuri și specii literare.

Titlurile formează acum un corpus literar, care „e dotat cu un sistem și funcționează după un cod.”

Sistemul și codul suferă schimbări în ordinea diacronică. Titlul îndeplinește, așadar, criteriile unei limbi sau, mai exact spus, de vreme ce se bazează pe limba comună, criteriile unei limbi secundare”.

Bibliografie:

Badea Ștefan, *Relația dintre titlu și poezie*, Editura Viitorul Românesc, București 1997.

Burcea Livius Petru, *Titlurile în presă*, în „Realitatea bănețeană”, nr. 2, 1995.

DEX, Editura Academiei Române, București, 2016.

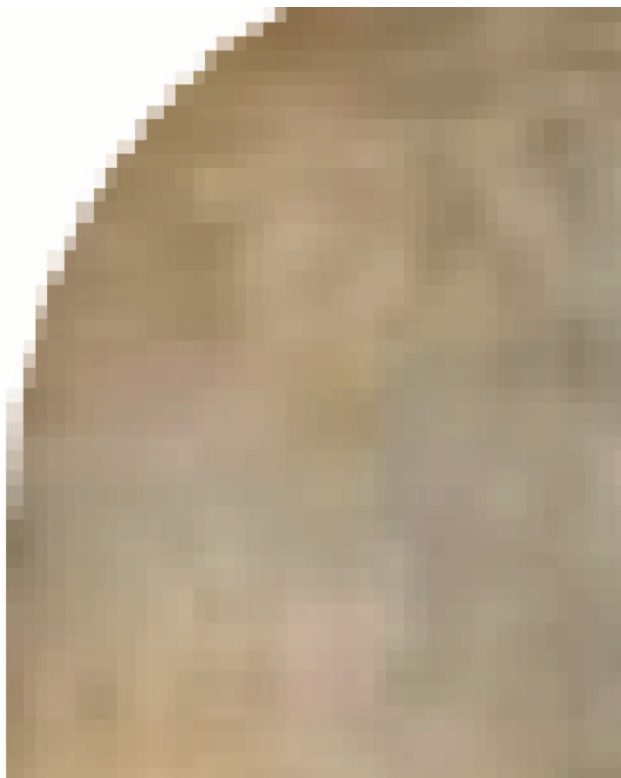
Sabrina Ioana DANĂILĂ

Clasa a V-a A

Prof. Eugenia Gabriela HAGIMĂ

Portretul lui Elizabeth și al Philadelphiei Wharton

Portretul lui Elizabeth și al Philadelphiei Wharton
www.google.com

Admis ca maestru în corporația pictorilor din Anvers pe când avea doar 19 ani (1618), colaborator cu Rubens, chiar de la începuturi, Antoon van Dyck a demonstrat o excepțională competență tehnică și o personalitate artistică strălucitoare și dezinvoltă.

Receptiv în mod deosebit în privința marii tradiții picturale italiene, care îi era foarte bine cunoscută în urma lungilor călătorii de-a lungul peninsulei, a pus la punct acea manieră largă și delicată care conferă picturilor sale o mare finețe.

Din 1632 a lucrat în mod stabil în Anglia - excepționând călătoriile și revenirile la Anvers - ca pictor de curte al regelui Carol I. La portretele din această perioadă, comandate de familia regală și de aristocrația britanică, se remarcă eleganța, armonia culorilor și formelor, eficacitatea în redarea mediului și a temperamentului personajelor reprezentate, afirmându-se drept cel mai mare succes din domeniul artei portretistice a acelor vremuri.

„Portretul lui Elizabeth și al Philadelphiei Wharton” este o magnifică mărturie a capacității deosebite a artistului de a reprezenta copii, înfățișându-le

inocența și prospețimea, în ciuda solemnității imaginii. Trecerea bruscă de la acuratețea din primul plan la fond, unde lipsește virtuozitatea maestrului, a condus la supoziția că această parte ar fi fost realizată de un ucenic. Tabloul este realizat în ulei pe pânză, 162x130cm, din Colecția Walpole, Houghton Hall, realizat în 1640 și publicat în 1779.

De viță nobilă, fetița cunoaște regulile etichetei și își păstrează cu demnitate postura impusă de artist. Reacția ei la punerea în scenă se poate observa în ușoara ezitare cu care își ține șalul și rochia. Culoarea albă a rochiei simbolizează puritate, castitate, inocență și reflectă lumina, dar dă senzația de răcoare. Moda epocii le impunea copiilor să poarte aceleași veșminte ca și adulții, de aceea nu este ciudat că ambele fetițe poartă bijuterii și haine elegante de mătase, pentru reprezentarea cărora Van Dyck își etalează măestria de rafinat colorist.

Cele două surori, mlădițele unei familii nobile, afișează o ținută rafinată care nu știrbește din grația și inocența vârstei lor fragede. Sora cea mică nu este conștientă încă de propriul rang. Sprijinindu-se timid de sora sa, ea întoarce capul și nu îndrăznește să privească înainte. De aceea, poartă o rochie albastră care reprezintă singurătate, tristețe și încredere.

Cățelușul, prieten de joacă, încearcă degeaba să le atragă atenția. Și el pozează. Introducerea lui este utilă în echilibrarea compoziției, care se deschide la stânga spre lumea naturii și a spontaneității, în opoziție cu peretele acoperit de draperia cu rol de fond pentru portret. Pictorul a ales culoarea cățelușului maro, deoarece este culoarea încrederii, sincerității și puterii. Pe lângă aceasta, micul animal redă fetițelor dimensiunea infantilă care le este temporar negată.

În „Portretul lui Elizabeth și al Philadelphiei Wharton”, Anton Van Dyck prezintă inocența fetițelor, dar în același timp și eleganța de care dau dovadă din postură, într-un tablou expus la Muzeul Ermitaj din Sankt Petersburg.

Bibliografie: Marco Carminati, Muzeul Ermitaj, Sankt Petersburg, Colecția Marile Muzee ale Lumii, Ed. Adevărul, București, 2012

Ioana Daria TOMA

Clasa a VII-a C

Prof. Florentina Miana POPA

Analiza strategiilor de comunicare și de argumentare

Vasile Alecsandri (1821-1890)

În cele ce urmează vom observa strategiile de comunicare și de argumentare folosite în conferința pe care Vasile Alecsandri a ținut-o în anul 1848 la Paris, în fața unei societăți de străini filoromâni, acest discurs fiind apoi inclus în studiul *Românii și poezia lor*, apărut în revista *Bucovina*, în 1848. Căutând să obțină sprijinul puterilor străine pentru Unirea Principatelor, oamenii de cultură au folosit ca argument principal originea latină comună a celor două popoare și a limbii acestora. În taxinomia discursivă, conferința lui Alecsandri s-ar putea încadra, după natura limbajului, în tipul discursului retoric de tip poetic, după natura limbajului, fiind discurs deliberativ, iar în funcție de intenția utilizatorului, discurs persuasiv.

Exordiul sau introducerea reprezintă o pregătire de punere în temă, o invitație pentru public, o provocare a interesului și atenției publicului în vederea interacționării cu vorbitorul. Această parte a discursului trebuie să-i captiveze pe interlocutori prin autoritatea morală a vorbitorului și prin interesul pentru subiect. *Domnilor!*

Dați-mi voie a vă expune aici un rapide tablou de provinciiile Dunărei locuite de români. Ca fiu al României, mă propun să vă slujesc de călăuz în plimbarea ce vroiți a face în aceste tărături depărtate și așa puțin cunoscute încă de Evropa occidentală.

Propositio, a doua parte a construcției discursive, nu poate lipsi din niciun tip de discurs, dacă acesta se vrea convingător, căci receptorul trebuie să

ia cunoștință de tema propusă dezbaterii, de ideea care se prezintă pentru a fi adoptată. Înțelegerea și cunoașterea unei probleme precede, în mod logic, adoptarea ei.

După trasarea unui drum imaginar către Țările Românești, care are ca scop lămurirea auditoriului cu privire la așezarea geografică a acestora, despre care s-au produs, așa cum spune Alecsandri, confuzii, are loc expunerea temei: identificarea istoriei Imperiului Roman în aceste locuri necunoscute și, astfel, dovedirea unității provinciilor române prin origine și limbă comună, latină.

Narratio - Expunerea succintă a structurii argumentelor aduse în sprijinul tezei ar trebui să urmeze, așa cum recomandă tratatele clasice, imediat după enunțarea problemei supuse deliberării, iar **narratio** aduce în fața publicului faptele. Această etapă este îmbinată în discursul lui Alecsandri cu etapa următoare, confirmatio, deoarece discursul se axează, poetic fiind, mai mult pe exprimarea literară, artistică, a unor adevăruri istorice care vor fi înfățișate publicului în etapa următoare, dovedirea.

Confirmatio - Regula clasică recomandă ca narațiunea să pregătească celelalte două secvențe, **confirmatio și refutatio**, iar acestea să argumenteze narațiunea. **Dovedirea** înseamnă producerea de probe pentru public; este partea discursului în care se aduc argumente pentru tot ce s-a spus în propositio și s-a relatat în narațiune, iar organizarea argumentelor devine hotărâtoare în obținerea reacției scontate din partea receptorului.

După descrierea artistică, poetică, a frumuseții Țărilor Românești: *În sânul acestor văi bogate și mănoase, pe vârfulurile acestor munți urieși...* Alecsandri aduce ca prim argument existența unor antroponime, toponime și hidronime de origine latină, parte a narratio, urmată de confirmatio: *numele lui Traian, Aurelian, Ovidie, Caracala, Septim-Severus etc, ieșind din gura unui țaran simplu și neștiutor! Ochii nostri întâlnesc pretutindeni numele Poporului Suveran! Iată: Valea lui Traian, pe Dunărea, Romanu, Caracal, Cetatea-Albă, Gherghina, Iașii, Turnul Severin, Băile lui Ercul...*

După acest argument, se trece la descrierea impresionantă a experienței pe care poetul Ovidiu a avut-o în Dacia și a imprimării sale în memoria colectivă a poporului ca un *frumos bătrân cu plete albe* cu graiul lui *dulce ca mierea*.

Pentru implicarea emoțională a publicului interlocutor, oratorul expune un alt element al narratio printr-o întrebare retorică: *Firește dar străinul își face întrebare, cum aceste nume romane s-au rătăcit așa departe de Roma și ce furtună le-au azvârlit aici?*

Aceasta este urmată de expunerea istoriei Țărilor Românești, de la origine, *de la luptele romanilor cu dacii și duelul eroic ce au fost între marele împărat a Romei, Traian, și marele rege a Daciei, Decebal, care s-au otrăvit în ziua în care au fost învins!* Se continuă cu momentul colonizării Daciei cucerite:

Multe colonii romane au venit ca să împoporeze aceste țarmuri pustiete prin desfacerea dacilor.

În acest moment al discursului se interferează o parte a peroratio: *Acel adevăr arată că există în lume o Românie, deși ea nu figurează pe hărțile de geografie!*

Refutatio se constituie fie prin desființarea principiilor oponentului, fie arătând că din principii bune au rezultat urmări defavorabile.

Această etapă se realizează prin accentuarea ideii că Roma a înțeles cu 2000 de ani în urmă necesitatea întăririi Daciei prin colonizarea cu cele mai viteze legiuni ale sale, iar Europa nu conștientizează acest adevăr: *Vechii romani înțeleseseră bine interesele imperiului lor, așezând cele mai viteze legioane ale Italiei ca sentinele despre răsărit, trimise spre aceste locuri care erau porțile naturale pe unde treceau năvălirile popoarelor asiatice asupra Europei. Acum 2000 de ani, poporul roman înțălesese ceea ce astăzi Evropa civilizată, Evropa învățată nu vroiește a înțălege.*

Pentru a susține ideea că poporul român este santinela Europei, Alecsandri continuă cu exemple din luptele duse cu năvălitorii de-a lungul secolelor: *Să aruncăm ochii asupra suprafeței acestor șesuri nemărginite ale țărilor românești și vom vedea o mulțime de movili singurate. Ce sunt aceste movile? Ele sunt paginile istoriei năvălirilor, căci cuprin oseminte de barbari!...Fiecare pare a zice: că ceriul au destinat această țarăa fi bulevardul civilizației și mormântul barbarilor!.*

Se continuă cu exemple din luptele lui Ștefan cel Mare.

Punctul culminant al refutatio este o cascadă de întrebări retorice despre nepăsarea Europei față de

sacrificiul Țărilor Românești de-a lungul mileniilor:

Și însă! Evropa pare că nu vrea nici măcar să ție socoteală de sângele vărsat pentru apărarea ei! Ce-i pasă Europei de această țară slăbită prin atâtea războaie și atâtea nenorociri? Ce-i pasă de naționalitatea acestui popor care vroiește astăzi să se ridice din căderea sa, pentru ca să-ți ieie din nou postul ce Dumnezeu însuși i-au încredințat!

Ultima parte, **peroratio**, are două scopuri: să lămurească fiecare aspect al propunerii argumentate, reluând în rezumat probele aduse și punându-le în relație unele cu altele și/sau să determine trăiri afective, să intensifice sentimentele induse receptorului pentru a adopta opinia propusă.

În peroratio, Alecsandri combină, din punctul meu de vedere, cele două scopuri identificate de Quintilian, deoarece face un rezumat al argumentelor pentru originea romană a poporului român: limba romană veche, costumul său jumătate dac jumătate roman, dar apelează la mijloace ale expresivității care determină trăiri afective interlocutorilor: *Aceasta este România, numită de români gura raiului. Să cercetăm acum poporul care o locuiește. Ce este el? De unde vine? Care e limba sa? Care sunt tradițiile lui? Ce trecut au avut? Ce viitor va avea? [...]*

Să-l întrebăm acum ce este el și să ascultăm răspunsul său: Eu sunt român. Împăratul Traian a venit în vechime cu multă putere de a învins pe daci, locuitorii țării aceștia. Toată averea mea este o casă, un câmp, o fântână, un car, o vacă, doi boi de jug și un cal. Am o femeie bună, frumoasă și lucrătoare. Ea nu lasă furca din mâni cât e ziua de lungă, nici nu perde din ochi fiul ce ne-a dat Dumnezeu.

Încheierea este scurtă și categorică: *De agiuns sunt aceste cuvinte ca să vă dovedească, domnilor, că poporul ce grăiește astfel e de neam latinesc, iar nu slav.*

Bibliografie:

Românii și poezia lor, de Vasile Alecsandri, studiu publicat în revista „Bucovina”, 1850.

Ana Maria IORDACHE

Clasa a VII-a B

Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

O petrecere cu... fructe

Fructe zâmbitoare
Ștefania BADEA
Clasa a III-a E

Într-o zi de vară, dimineața, mama Irinei, o fetiță de șapte ani, îi puse pe masă un coș făcut manual cu flori pictate pe el și îl umple cu cele mai proaspete fructe pe care le avea: mere, pere, nuci și o portocală.

După ce mama plecă la serviciu, toate fructele au sărit în picioare și s-au trezit la viață. Una dintre ele spune:

- Suratelor, vreți să ieșim din casă și să mergem la magazin să luăm tort pentru a-l împărți cu prietenele noastre, legumele, care stau la patru străzi distanță?
- Bineînțeles, spun toate în cor.
- Să mergem! se auzi glasul unei nuci.
- Avem nevoie de un vehicul ca să ajungem mai repede, le anunță o pară.

Toate fructele au ieșit din casă și s-au urcat într-o mașină de culoare albastră și cu dungi negre, parcată în fața casei. Pe volan stătea o prună, pe una din pedale o portocală și pe cealaltă un măr. Restul fructelor se înghesuiau pe bord. Una dintre ele a dat drumul la muzică.

- Aproape am ajuns la magazin! Cine coboară să ia prăjitura?

- Eu, eu! spuse o nucă. Parcară și așteptară ca nuca să se dea jos. Apoi fructul intră în magazin.

Căută raionul cu dulciuri și se cățăără pe un raft. Acolo văzu un tort cu fructe de pădure.

- Perfect! spuse nuca în șoaptă și luă tortul delicios.

Merse la casă și se feri de picioarele oamenilor ca să nu o spargă. Atunci când îi veni rândul, vânzătorul se sperie așa de tare de nucă încât îi dădu tortul pe gratis.

- Am adus prăjitura, strigă nuca disperată.

Se urcă înapoi în mașină cu tortul.

- Ura! strigau fructele fericite.

- Să ne continuăm drumul, le calmă o prună.

După ce au ajuns la legume, care le așteptau în fața porții, au mâncat repede tortul, au dansat, au cântat, au râs și au vorbit până seara.

Toate fructele și legumele și-au luat la revedere.

Apoi fructele, prietenele noastre, s-au suit în mașină și au plecat spre casă.

- Am ajuns! țipă o pară.

Toate s-au strecurat în casă și s-au așezat în cofrag.

Mama se întoarse obosită de la serviciu și se așeză în pat. În cele din urmă toți adormiră, cu excepția unei gutui care dormise toată ziua și se întreba dacă a pierdut ceva...

Ștefania BADEA

Clasa a III-a E

Prof. Maria Magdalena IORDACHE

O zi fructuoasă
Alexandra DUMITRANA
Clasa a IV-a D

Crăciunul

Astăzi este Ajunul Crăciunului, iar Carla privea pe fereastră brăduțul împodobit din curtea doamnei Sofia care locuia la doi pași de curtea fetei.

Ea se gândea dacă va veni oare Moș Crăciun.

Brăduțul ei era împodobit cu lumini strălucitoare și globulețe care semănau cu niște bile de aur.

Dintr-o dată, la ușă sună cineva. Era Moș Crăciun.

Fetița își spuse în gând: „Nu, nu va fi Moș Crăciun!” și a deschis ușa.

- Bună, Carla! Ce faci? Întrebă Moș Crăciun.

- Bună, Moșule! răspunde Carla. Sunt bine, te așteptam!

- Vrei să-mi spui o poezie? o întrebă el.

- Sigur că da! răspunse Carla cu emoție în glas și cu ochii ațintiți spre cel pe care îl așteptase cu atâta răbdare și care, în sfârșit, se afla în fața ei.

Fetița i-a spus lui Moș Crăciun poezia învățată cu drag, apoi și-a primit cadourile și a privit entuziasmată cum se îndepărta de ea acel bătrân blând, cu barba

albă și lungă și cu ochii plini de prietenie. Ea se gândea unde se va duce și ce cadouri le va duce celorlalți copii, dar și unde locuiește Moș Crăciun. Nu apucase să îl întrebe și devenise deodată curioasă referitor la casa lui. Știa că el are o fabrică uriașă de jucării și că acolo are doisprezece reni și foarte mulți spiriduși care îl ajută la împachetarea darurilor.

Apoi, își aminti că trebuia să își desfacă și ea cadourile. Primise atât de multe: păpuși, haine, cărți de povești și un ursuleț de pluș. Nu lipsea nimic de pe lista de cadouri pe care o făcuse.

Carla a fost foarte fericită! Fusesse cea mai frumoasă întâlnire a ei cu Moș Crăciun.

Maria Claudia GIUGEA

Clasa a III-a F

Prof. Monica NEN

Scena

Viața-i o piesă de teatru
Jucată pe scena morții
Când podeaua cedează
Rămâi în mâinile sorții.

Inima-ți sângerează,
Vezi o sticlă de necaz
Diavolu-ți tornă-n pahar
Și te-mpinge pe macaz.

Alexandru STOIAN

Clasa a VII-a C

Prof. Florentina Miana POPA

Pedeapsa îngerului căzut

Mara PREDESCU

Clasa a VI-a B

Aventuri în pădure

Dorință

Andrada Nicoleta DIȚĂ

Clasa a VIII-a B

Familia Calgary s-a mutat din SUA în România pentru a le oferi copiilor lor, Roxana, Robert și Albert, o viață mai liniștită în sânul naturii.

A fost un drum lung și obositor până în dealurile Ardealului unde și-au cumpărat o casuță ca din povești.

Lucrurile fuseseră aduse și casa era aranjată la sosirea lor, astfel că s-au putut odihni.

Când s-au trezit, deja se înserase, iar copiii voiau să meargă în pădurea din apropiere.

- Măine dimineață, le-a spus mama, deși ei insistau nerăbdători să exploreze pădurea adevărată, nu pe cea de zgârie-nori din orașul lor natal.

A doua zi, după micul dejun, copiii au și zbughit-o către pădure, după ce mama le-a pus în rucsacuri câte

un pachetel și câte o sticlă cu apă.

Pe drum, au sărit peste un pârâiaș, au trecut o vale, nu foarte mare și au ajuns la marginea pădurii unde s-au oprit sub o salcie pletoasă pentru a se odihni la umbra ei.

La un moment dat, crengile salciei parcă îi mângâiau, deși nu era nicio adiere de vânt și au auzit chicoteli și râsete. S-au speriat puțin și, privind deasupra lor, printre crengile copacului au văzut niște chipuri miciute cu ochi veseli și iscoditori.

Văzând că cei trei copii sunt liniștiți, crengile copacului s-au lăsat în jos, aducând pe pământ niște copii foarte mici, cu urechile ascuțite și îmbrăcați foarte colorat, care s-au prezentat ca fiind zânele și spiridușii pădurii.

Cei trei frați, au scos o ciocolată și le-au oferit-o cu zâmbete pentru a le câștiga încrederea, întrebându-i ce fac acolo.

O zână, cu o baghetă în mână, le-a spus că ei ocrotesc pădurea și îi sperie pe cei care vor să taie copacii, pentru că în scorburi și-au făcut căsuțele și locuiesc cu familiile lor.

Le-a spus că i-au urmărit încă de când au plecat de acasă și au înțeles că sunt buni la suflet și nu vor să facă rău pădurii, astfel că le vor arăta pădurea, așa cum oamenii nu pot să o vadă, dar în altă zi, pentru că acum deja amiaza a trecut și se va însera, iar copiii trebuie să ajungă acasă pentru a nu-și îngrijora părinții. Deodată...

Va urma.

Anastasia Gabriela NICOLESCU

Clasa a III-a E

Prof. Maria Magdalena IORDACHE

Cartea

Eu am o întrebare:

- Ce este cartea oare?

Cartea este un prieten necuvântător

Care ne va ajuta în viitor.

Dacă vom învăța,

Multă înțelepciune vom avea.

Cartea este ca un covoraș fermecat

Care este de neuitat!

Mario STĂNESCU

David Alexandru DINICĂ

Clasa a III-a C

Prof. Andreea Mihaela MATEI

Noapte cu lună

Delia Ștefania ACHIM

Clasa a VII-a C

Călătorie în lumea dulciurilor

Toată aventura mea a început când m-am trezit pe planeta „Acadica”, o planetă făcută numai și numai din dulciuri.

Mirată și răătăcită, am ales un drum ornat numai cu bomboane apetisante de ciocolată. Nu puteam să cred că poate exista așa ceva, când deodată, pe un poduleț multicolor de turtă dulce, am zărit un măr.

Era foarte trist, deoarece nimeni nu-l dorește. Nu putea înțelege cum toți copiii preferau dulciurile și nu gustul intens aromat al lui. Se gândea că, pe lângă acel gust bun, el conținea și foarte multe vitamine.

Văzându-mă, el s-a gândit că eu l-aș putea ajuta să fie apreciat și el de copii, iar în schimbul ajutorului meu, el m-ar fi adus înapoi pe planeta Pământ.

Am stat puțin pe gânduri, după care am acceptat propunerea lui. M-am gândit că și ceilalți copii au dreptul să guste și să afle că există și altceva delicios în afară de dulciuri. Ne rămânea doar să stabilim cum vom face asta. Într-un târziu, am strâns toți copiii de

acolo și am vorbit cu ei. Am realizat multe filmulețe și diferite desene pentru a-i face să înțeleagă cât de importante sunt fructele, dar și legumele, pentru sănătatea noastră.

Aducându-le atâtea argumente, copiii au început să mă creadă, transformând planeta jumătate în dulciuri, iar cealaltă jumătate în fructe și legume.

Din acel moment, toată lumea de pe acea planetă a început să mănânce sănătos, devenind și mai puternici.

Micul măr era foarte mulțumit că datorită ajutorului meu, copiii și-au schimbat stilul de viață.

Atunci m-am trezit din vis, povestindu-i mamei mica mea faptă bună din lumea imaginară de pe planeta „Acadica”.

Maia Maria MIRCIOAGĂ

Clasa a III-a E

Prof. Maria Magdalena IORDACHE

Pentru țară!

Al meu popor,
Acum mult timp el s-a unit
Sub domnia lui Ferdinand, de care ne este
dor,
Deși a fost un război cumplit!

Noi, cu toții, am dorit
Să câștigăm pentru popor,
Și de asta am trudit,
Pentru al nostru bun viitor.

Înainte toți ostașii!
Vreme bună să avem,
Să înfrângem toți vrăjmașii!
Dacă nu, toți să tăcem!

Transilvania s-a unit,
Toată țara-i fericită,
Și aici v-am povestit
Despre țara mea iubită!

Ioana Alexandra IVAN

Clasa a V-a B

Prof. Florentina Miana POPA

Dialog floral

Luca TAHÎȘ

Clasa a III-a C

Joc secund

Tu, copil, minune-a vieții
Suflet viu, menirea mea,
Hai cu mine, hai la joacă,
Să îmi bucuri inima!

Lasă ludicul din tine,
Să-ncânte privirea mea,
Lasă totul și te joacă,
Joaca-i tot, la vârsta ta!

Mai stai copile și m-alintă,
Cu joaca ta mirifică,
Și spune-mi de ce-n astă iarnă,
Petala rozei... nu mai pică!

Constantin Alexandru NEAGOE
Clasa a VII-a A
Prof. dr. Marian HAIDUCU

www.scoala11.ro

Pastel

Râd iar frunzele-amețite
De beția toamnei gri.
Roze noi, abia-nflorite,
Vor să fie veșnic vii...

Râd iar teii de poveste,
De esența brumei gri,
Simt că la o vreme, peste,
Verdele... va birui...

Pe aleea cea pictată,
De toamna-n nuanțe gri,
Face pași slăvind natura,
Dascălul și-ai lui copii...

Andrei Marius GHEORGHE
Clasa a VI-a D
Prof. dr. Marian HAIDUCU

www.scoala11.ro

70 de ani, 3 luni, 2 săptămâni și 5 zile

Umbre vagi de lumină îmi apasă pe față. Parcă simt mișcarea fină a degetelor soarelui. Sunt între vis și realitate și încet, încet îmi dau seama că este dimineață. Este o nouă zi. Mă trezesc, ca de obicei, înaintea ei.

O privesc. Doarme atât de profund! Oh! Ochii ei sunt parcă încuiați cu lacătul. Este devreme, totuși, și o oră în plus de somn nu ar strica, mai ales dacă stau lângă ea.

Gândul îmi zboară către câmpurile pe care alergam când eram copil și văd mii de culori: verde, arămiu, auriu... Un covor de abur se strecoară sub tălpile mele și mă ridică deasupra lanului de grâu, deasupra pădurii, până ajung să mă culcușesc în puful alb-argintiu al unui nor. Gânduri și vise și bucurie îmi inundă mintea.

Mă trezesc și-mi dau seama că am dormit încă trei ore.

Ea nu mai este lângă mine. Sunt sigur că s-a dus doar până la baie. Între timp, poate îi pregătesc micul dejun; chiar ar fi drăguț. Sunt sigur că s-ar bucura mult. Oare ce preferă să mănânce? Dacă stau să mă gândesc, nu am văzut-o niciodată mâncând, doar îmi ține mie companie. Nu vorbește cu nimeni, doar cu mine. Este mereu lângă mine, dedicată, altruistă, empatică. Mulți îmi zic că sunt nebun. Ha! Eu sunt doar nebun după ea! Îndrăgostit nebunește de ea!

2 zile mai târziu

Nu am găsit-o la baie. De două zile nu mai dau de ea. Nu înțeleg cu ce am greșit! Nu o găsesc pe niciunde.

O caut. O strig. O caut din nou în aceleași locuri. Mii de fiori îmi străbat corpul! Săgeți fierbinți îmi trec prin ochi. Rațiunea parcă nu mai există! Nu se poate să nu o găsesc! Chiar dacă o să trebuiască să străbat toată lumea, tot te voi găsi, draga mea, Shyun-Lee-Ju!

70 de ani, 3 luni, 2 săptămâni și 5 zile

M-am întors în Deagu, orașul meu natal.

Sunt obosit, epuizat și bătrân.

Mă simt împovărat de cei 90 de ani ai mei.

Mi-am petrecut viața căutând-o, răscolind

Pământul, întrebând vântul și ploaia dacă au văzut-o, sperând să-i mai văd o singură dată, măcar o singură dată, zâmbetul cald și plin de dragoste.

Sunt înapoi în vechiul meu apartament.

Privesc oglinda și încerc să mă privesc pe mine, cel de acum.

Adânc, tot mai adânc, privirea mea încearcă să străpungă dincolo de fața unui om bătrân, cu riduri pronunțate, cu ochii ușor cufundați în orbite, cu nasul un pic cârn de la toate luptele duse în stradă pentru disputarea supremației egoului de bărbat tânăr.

Încerc să găsesc ceva, o fărâmə de lumină, un gram de speranță, un impuls al revenirii, al dorinței de a fi.

Și parcă nu-i decât vid! Mă simt gol! Toți acești ani în care am călătorit după ea...

Privesc din nou în oglindă și.... Doamne! Ce am căutat în toți acești ani? Oglindă, oglindă... din oglindă se întorc prin fața ochilor mei imagini cu mine: răzvrătitul, nonconformistul, tânărul dornic să-și trăiască viața după propriile lui repere.

Mă prăbușesc pe dușumea. Povara realității este mult prea grea. Toată viața îmi trece prin fața ochilor.

Toți acești ani m-am căutat pe mine, încercând să mă cunosc, să fiu autentic, să fiu eu.

Ea intră în cameră zâmbind. Este plină de viață, este blândă și diafană. Îi simt căldura prin fiecare por al ființei mele bătrâne și grele.

- În tot acest timp am fost în baie, îmi spune zâmbind și dezvelindu-și dinții ei albi imaculați, într-un ultim zâmbet.

Îi zâmbesc și eu.

Și zâmbetul mi se mărește într-un hohot de râs. În toți acești ani în care mi-au spus că sunt nebun, ei n-au văzut dragostea. Am fost nebun din dragoste, nebun să-mi regăsesc identitatea, să fiu EU.

Cine sunt EU?

Sunt ea. Căci ea este reflecția mea din oglindă.

Andreea Lorelei BĂLȚAT
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

În așteptarea lui Moș Nicolae

Este seara mirifică de 5 decembrie. Văzduhul cerne flori albe, care se așază când obosesc pe crengile copacilor. Un uriaș policantru își aprinde rând pe rând luminițele.

În sufletul tuturor copiilor este o imensă bucurie, pentru că este seara în care Moș Nicolae le aduce daruri copiilor.

Stau în casă, unde este cald și miroase a vanilie și a scorțișoară de la prăjiturile pregătite de mama pentru această sărbătoare. Fredonând un cântec vesel, îmi lustruiesc cu atenție ghetuțele, apoi îi las moșului o scrisoare în ele.

Mă așez în pat și mă gândesc la Moș Nicolae, un om sprinten, cu ochi scânteietori, ce poartă un sac mare în spate. De îndată, iau o carte din bibliotecă și citesc o legendă despre el, din care aflu că povestea „Darurile împărțite pe furiș” datează din vechime.

Îl aștept pe Moș Nicolae să vină cu dulciuri și cu jucării. Această sărbătoare este așteptată și de părinții mei și reușește de fiecare dată să trezească copilul din ei.

Ce seară magică trăiesc!

Ștefan Alexandru MATEI
Clasa a III-a D
Prof. Contanța ARSENE

Cadoul ascuns
Renata Ana Maria MATEI
Clasa a III-a E

Șotronul

Cu o cretă pe asfalt,
Eu frumos am desenat,
Un șotron mare și lat.

Toți copiii se adună,
Cu câte o piatră-n mână,
Si-ncep rând pe rând să sară
Până când se face seară.

Melissa MITREA
Clasa a V-a C
Prof. Manuela Elena DOVLEAC

Bucuria jocului
Mihai Radu HAIDUCU
Clasa Pregătitoare A Românașii

Nufărul magic

Odată cu venirea vacanței de vară, am plecat la bunici, la țară. Ajunsă acolo, m-am întâlnit cu prietenele mele. Noi am decis să ne plimbăm cu bicicletele. Roberta, una dintre prietene, a venit cu ideea să mergem să vizităm împrejurimile. Astfel, am dat peste un lac aflat în apropiere. Privind întinderea lacului, am observat un nufăr care în lumina soarelui avea multe culori și dădea impresia că strălucea. Am știut de la început că nu era bine să-l atingem și, mai ales, să-l luăm acasă, dar prietenele mele nu m-au ascultat și l-au atins. Deodată au dispărut; astfel, am fost nevoită să cobor malul și să ating, la rândul meu, floarea lucitoare.

În acel moment, am ajuns într-o lume foarte ciudată, unde casele erau făcute din foi, iar pe ape, ca niște bărcuțe, pluteau flori transparente de diferite forme. Căutam cu privirea să îmi găsesc prietenele și am zărit în jur foarte multe uși. Mare ne-a fost mirarea să descoperim că această lume trăiește într-o floare. Umblând din petală în petală, pentru a

descoperi cum am putea evada, am ajuns la concluzia că trebuie să construim ceva care ne va ajuta să ne cățărăm pe petalele florii și să putem pleca. Toate am plecat să căutăm diferite obiecte care să ne ajute a construi o așa-zisă scară. După o căutare îndelungată, am reușit cu greu, fiindu-ne necesare următoarele obiecte: doi pantofi, două arcuri și un jackpet care nu mai mergea bine.

Într-un final, am reușit să evadăm de-acolo, dar să știți că a fost o experiență foarte plăcută. Fiecare dintre noi ne-am luat bicicleta și ne-am îndreptat spre casă. Din moment în moment se tot auzea o voce care spunea:

- Trezește-te, Amalia, trebuie să mergi la școală!

M-am trezit buimacă și am povestit mamei visul, apoi m-am pregătit de școală.

Amalia TUDORAN

Clasa a V-a A

Prof. Eugenia Gabriela HAGIMĂ

Metamorfoză

O noapte caldă-a primăverii noi
Și-o rază singură de lună
ce săgetează printre flori de zarzăr...
Ce povară! Și totuși ce cunună!

Se-apeacă florile pe ramuri și suspină
Dulce-armonie atât de mult dorită,
de ce te-ascunzi cu nepăsare crudă,
de întuneric, brusc, acum, orbită?

O pală de vânt rece le ridică;
Atât de-aproape era un nor de vată...
și ce frumoasă ar putea fi înălțarea
dacă n-ai știu că și cobori odată.

Și la crepuscul se dezvăluie încet
O ghirlandă verde, o frăgezime plină,
ce poartă încă urme de neșters
ale unui spirit dus pe-o apă lină.

Anda Teodora ROBEA

Clasa a VIII-a D

Prof. Manuela Elena DOVLEAC

Primăvara

Alexandra OANCEA

Clasa a III-a C

Călătoria lui Pic

Pic era o picătură de apă. El s-a născut atunci când soarele, ca o minge de foc, a cedat puterii potopului și norii ca de catifea vărsau șuvoaie de lacrimi.

Ploaia, ca un izvor al cerurilor, l-a creat pe Pic, o picătură firavă și transparentă. Povestea lui începe cu o baltă asemănătoare unei oglinzi. Ea era străbunica lui Pic, iar fiica ei era aburul ca plumbul, produs prin evaporare. Norul ca o catifea a fost ajutat de râurile de lumină, de fulgere, ca să îl nască pe Pic, folosind ploaia.

Bucuros, Pic coboară din ceruri, direct în ocean, ca să poată repeta ciclul. Apa devine abur, aburul devine nor, iar norul devine ploaie.

Maia ISAILĂ
Clasa a III-a C
Prof. Andreea Mihaela MATEI

Portret
Toma COMNAC
Clasa a IV-a D

Pasăre multicoloră
Ștefania BADEA
Clasa a III-a E

Test la chimie

De dimineată, chiar în zori
Mă scol din pat, mă zvârcolesc,
Mă duc la baie, mă clătesc
Mănânc și apoi mă îmbrac în culori.

Fac ghiozdanul și penarul,
Dar nu uit cartea de aur.
Merg pe jos, mă mișc rapid,
Dar nu sunt foarte grăbit.

Ajung în curte, apoi în școală,
Intru-n clasă și salut...
Stau în bancă am o coală,
Și învăț despre solut.

Intră doamna de chimie,
Dăm „Bună ziua!” ca la academie
Împarte subiectele, urându-ne noroc,
Iar noi ne ajutăm reciproc.

Sara Maria MIU
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

Ceva mai special

Pasiunea mea ... pianul

Ioana Daria TOMA

Clasa a VII-a C

Este dimineață și aud alarma de la telefon sunând și, cu ochii întredeschiși, iau telefonul de pe birou și opresc alarma.

Când mă uit la ceas, realizez că este deja foarte târziu, așa că decid să mă trezesc, deși patul era așa cald și comod, încât aș fi stat toată dimineața. În final, mă ridic din pat și mă cuprinde un fior rece; geamul este deschis.

Mă duc repede să îl închid, deoarece este foarte frig în cameră. Mă duc în baie să mă spăl pe față și pe dinți pentru a mă dezmetici. În drumul meu spre bucătărie, văd silueta unui om care dormea. Crezând că e fratele meu, îi iau pătura de pe față și am o surpriză când văd că este vărul meu, Alex. Abia după ce ajung în bucătărie, îmi amintesc: părinții lui sunt plecați și urma să stea la noi câteva zile, iar ai mei sunt la un examen cu fratele meu. Mă duc să îl trezesc pe Alex, urmând să luăm micul dejun. Apoi învățăm, mai facem niște teme și alegem ruta pe care vom merge, deoarece învățăm la școli diferite. Într-un final, ne dăm seama pe unde o să mergem și plecăm mai devreme pentru a fi siguri că ajungem la timp amândoi. Mergem noi ceva timp și apoi realizăm că lui Alex îi mai trebuie un caiet, deoarece trebuie să fie ascultat. Când ajungem în dreptul casei, dau să descui, dar realizez că nici măcar nu am încuiat și sunt ușurată că ne-am întors, pentru că nu vreau să las casa descuiată. Ne continuăm drumul, având în continuare senzația că ceva nu e bine; când, din spate, se aude un lătrat familiar: este Sisco, câinele meu. Se pare ca ieșise cât timp și-a căutat Alex caietul, ușa rămânând deschisă.

Neștiind ce să mai fac, deoarece trebuia să îl duc pe Sisco acasă și era destul de târziu, îi las ghiozdanul lui Alex, îi pun lesa din ghiozdan lui Sisco și

fug cu el până acasă. Dar, pe la jumătatea drumului, pe cealaltă parte a șoselei, este un domn care își plimbă câinele fără lesă, fără botniță, merge cu el liber. Partea cea mai rea este că acel câine se uita insistent la mine și cu coada ochiului îl văd cum tâșnește, dintr-o dată, de lângă stăpân, traversând strada în viteză, venind direct spre mine.

Mă panichez și îngheț, închizându-mi ochii de frică, dar îi deschid când aud multe lătrături și scâncete; văd cei doi câini luptându-se. Stăpânul este pe la jumătatea străzii, în timp ce eu încerc să despart cei doi câini.

Într-un final, reușesc să îi țin la distanță unul de altul.

Odată ajuns, stăpânul îngrijorat, în loc să îmi ceară scuze, mă ceartă că nu îmi pot stăpâni câinele. Foarte supărată, plec fără să mai ascult ce avea de spus.

Sosind acasă, îl las pe Sisco și mă uit să văd dacă pățise ceva. Din fericire, avea doar câteva zgârieturi.

Îl las acasă și îmi reiau drumul spre școală. Amândoi ajungem la timp. Nu mai avem niciun motiv de îngrijorare.

A fost o zi cu totul specială!

Miruna Maria DEACONU

Clasa a VII-a C

Prof. Florentina Miana POPA

Ochiul tău în ochii mei

Ioana Daria TOMA

Clasa a VII-a C

O zi din vacanța de iarnă

Dimineața, m-a trezit mirosul îmbietor de la bucătărie. Bunica făcuse gogoși cu gem de căpșune roșu ca floarea de mac.

Privesc cu încântare pe fereastră și văd minunea de afară. Iarna începe să își dăruiască argintul. Prin văzduhul sur roiesc flori mari, argintii ce se leagănă lin în drumul spre pământul rece, unde s-au așezat ușor, ca niște scame de pene. Mă cuprinde o bucurie feerică.

Merg în livadă. Pomii împodobiți cu beteală strălucitoare mă întâmpină, iar pătura pufoasă îmi scârțâie sub picioare. Frumusețea lor te invită la joacă.

Alerg printre fluturii argintii care zburdă precum

copiii bucueroși. Deodată, aud un foșnet.

Dar ce văd acolo, sus în nuc? Este ceva roșcat ce sare din creangă în creangă. A, da! Este o veveriță drăgălașă. Și ce coadă stufoasă are!

Îi cade o nucă. Se uită la mine atent. Mă îndepărtez puțin, iar veverița sare sprintenă să o ia, apoi mă privește pentru o clipă, pe urmă pleacă bucueroasă în scorbură.

Plec încântată din livadă.

Cu siguranță nu o să uit niciodată această zi!

Ioana Ariana SIMA
Clasa a III-a C

A venit Crăciunul!

A venit Crăciunul!
Bucurie mare!
Azi la noi în sat
E zi de sărbătoare.

Vin urătorii,
Colindând frumos,
Anunțând venirea
Pruncului Hristos.

Sărbătoarea-i mare!
Copiii se-adună,
Făcând ziua-ntreagă
Bradul, împreună!

Ștefan Ianis NAE
Clasa a III-a F
Prof. Monica NEN

Jocul de Crăciun
Andrei Vlad HAIDUCU
Clasa a II-a C

Un drum spre școală cu peripeții

Bătaie cu bulgări
Maria Antonia MANOLE
Clasa a II-a C

Oricine mă cunoaște câtuși de puțin știe despre mine că îmi place să fiu punctual și conștiincios, cel puțin în ceea ce privește școala. Dar în acea zi călduță de toamnă, în care o lumină dulce plutea printre copacii aurii și arămii și nimic nu anunța ce avea să mi se întâmple, în drumul meu spre școală, mă aștepta o surpriză de proporții.

De-abia ieșisem din scară cu ghiozdanul în spate, când, la colțul blocului, cu cine credeți că am dat nas în nas? Nu vă țin în suspans: cu eroul meu preferat, Spiderman! Vă dați seama că am rămas cu gura căscată de uimire! Surpriza s-a topit repede însă și relaxarea i-a luat treptat locul, când am realizat că acela nu putea fi decât un vis. Am fost absolut convins că visez, și, astfel, eram gata de orice nebunie.

Nu însă și Spiderman. Foarte atent, acesta mi-a recomandat să îmi ascund ghiozdanul după ușa blocului, pentru a nu căra o povară inutilă în spate. Mă și gândeam că ghiozdanul m-ar fi împiedicat să alunec lin pe firele de păianjen ale lui Spiderman.

Dar el avea alte gânduri. Noul meu prieten intrase

la școală în Săptămâna Spiritului Civic și, știind că eu posed oarece calități în acest sens, se gândise să îmi ajut să efectueze câteva activități. În sinea mea mi-am spus că o dovadă de spirit civic ar fi fost din partea lui să mă lase să mă duc la școală, ca să nu întârzii, dar, amintindu-mi că visez, m-am calmat și am căzut de acord să îl ajut.

Nimic din ceea ce intră de obicei în palmaresul unui supererou adevărat nu am ratat: am ajutat o bătrânică să își care sacoșele de la piață; am condus o fetiță pe trecerea de pietoni; am recuperat pisica vecinei de pe cea mai înaltă creangă a bradului pe care se cățara aproape zilnic; am circulat cu autobuzul special ca să cedăm locul nostru pensionarilor... neglijând faptul că va trebui să dăm socoteală controlorilor pentru faptul că nu aveam bilet. Spre surprinderea mea, Spiderman a declarat brusc că trebuie să ajungă de urgență acasă și s-a făcut nevăzut, lăsându-mă singur să dau explicații.

Pe moment m-am panicat, dar apoi mi-am amintit că visam și că din clipă în clipă urma să aud glasul blând al mamei, care să mă trezească, să nu întârzii la școală...

... ceea ce s-a și întâmplat, și chipul mamei mi s-a părut mai frumos ca niciodată. Evident, nu i-am povestit despre peripețiile mele din vis, ca să mă lase să mă duc la premiera celui mai recent film cu Spiderman.

Pentru că îmi fac temele de cu seară, era imposibil să întârzii la școală, doar că, ce să vezi, ghiozdanul meu era de negăsit. Toată familia s-a pus în alertă, răsturnând casa, doar eu zâmbeam enigmatic într-un colț, știind că aveam să găsesc ghiozdanul ascuns după ușa blocului...

Robert Nicolae VOICU
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

Pe înserat

Cu gene lungi coboară peste dealuri înserarea. Din grădina de sub fereastra camerei mele, urcau spre cer parfumul florilor și șoaptele line ale vântului domol, care se joacă prin ramurile copacilor. Pe bolta cerească, stelele se aprind pe rând. În acompanierea stelelor sosise și luna, felinarul serii.

Ploua, fulgera și tuna... Deodată, valurile unui somn dulce m-au luat prin surprindere. Acum, stelele se vedeau cu totul diferit de la fereastra ușor deschisă. Parcă un strop de magie a intrat în sufletul meu. Liniștea veghea asupra sclipirilor parcă rupte dintr-un curcubeu. Voiau să îmi transmită ceva, să îmi alunge neliniștea. Mă simțeam în siguranță, aparată de urletul lupilor din toiul nopții.

- Privește în sus!

- A vorbit cineva? Am întrebat cu un glas puțin înfricoșat.

Răspunsul s-a lăsat așteptat. Erau doar vântul și imaginația mea.

- Grăbește-te! Nu vom sta aici o veșnicie! spuse aceeași voce, parcă, într-un ecou.

Am ridicat capul cu înfricoșare și, spre mirarea mea, vântul nu era răspunsul. Era chiar o stea.

- Se pare că nu vrei să purtăm un dialog... înțeleg.

- Nu! Nu-i așa! Chiar mi-ar plăcea nespus de mult să vorbim!

- Te întrebi cum de o stea poate vorbi, nu-i așa? Ei bine, am onoarea de a te introduce pe Tărâmul Întunecat, unde nu poți vedea lumina zilei, ci doar sclipirea noastră, a stelelor.

Eram confuză. Nu am putut să dau un răspuns. Nu concepeam viața fără lumină arzătoare a soarelui pe bolta senină a cerului.

- Irina!

M-am uitat în sus, dar steluța nu mai era. Am stat o clipă pe gânduri, pentru a vedea ce urmează. Oare în ce univers eram acum?

Un sunet cunoscut, dar totodată neplăcut, mi-a alinat gândurile. Era ceasul deșteptător. Aveam un sentiment aparte. Eram nespus de bucuroasă că pot vedea lumina zilei, indiferent de ce îmi rezerva aceasta. Și poate, cine știe, mă voi reîntâlni cu steaua!

Irina GRIGORE

Clasa a VII-a C

Prof. Florentina Miana POPA

Belșug de sensuri

P, de la paște vine.

R, de la respect pentru creația divină.

I, de la incipit.

M, de la mare de culori vine.

Ă, e o exclamare-n fine!

V, de la verde vine.

A, de la alăturare a tot ce este frumos vine.

R, de la renaștere .

A, de la armonie.

Ioana Valentina STOICA

Clasa a VII-a C

Prof. Florentina Miana POPA

Adunarea buburuzelor

Alexandra OANCEA

Clasa a III-a C

Izvorul de amintiri

Eleșteul din pădure
Anastasia Buga
Clasa a V-a D

Am venit pe lume într-o frumoasă zi de ianuarie, când totul era acoperit de zăpadă strălucitoare de un alb imaculat. Am fost un miracol, ce a umplut de bucurie viața părinților mei și a tuturor celor apropiați.

Cu siguranță, am fost binecuvântată de Dumnezeu, căci am fost înconjurată de iubire încă din primele clipe de viață.

A trecut vremea și, iată, am împlinit deja de trei ani un deceniu de viață. Cu toate acestea, uneori, am uitat să mă bucur de frumoșii ani ai copilăriei, iar acum regret mult, pentru că, dacă aș fi știut din clipa în care am deschis ochii cât de important este să prețuiești copilăria, i-aș fi acordat mai multă... bucurie, distracție și rostogolire prin flori de mai. Poate aș fi petrecut mai mult timp zburdând pe câmpii și fredonând cântecele nostime, poate i-aș fi spus mamei de mai multe ori cât o iubesc și tatei cât de mult îl admir, poate i-aș fi cules buncii lalele mai des, iar bunicului i-aș fi depănat mai multe povești din viața mea de zi cu zi...

Cu fiecare apus de soare ne îndepărtăm tot mai mult de răsăritul vieții noastre. Dacă ne-am gândi mai des la acest lucru în copilărie, nu am uita să ne bucurăm mai des de plăcerile simple, care ne aduc zâmbetul pe buze și ne fac să privim cu speranță spre ziua de mâine. Viața noastră, începând cu copilăria, este clădită din iubire. Învățăm toată viața ce să facem, astfel încât iubirea să fie completată de fericire. Dar părinții îmi spun frecvent că, în copilărie, dobândim jumătate din fericirea acumulată pe parcursul întregii vieți. În copilărie, avem șansa de a ne crea propriul drum pe care să pășim pe mai departe,

atunci când vom crește și vom deveni oameni. OAMENI, iar nu oameni cu nu-știu-ce funcții mărețe.

Cel mai important este să ai bun simț și omenie, restul nu valorează atât de mult în ochii semenilor.

Uneori mă întreb de ce nu putem rămâne copii întreaga viață, de ce nu putem prelungi frumusețea divină a copilăriei?

Am învățat, de-a lungul copilăriei mele, să nu aștept niciun răspuns la această întrebare copilărească, născută din nevinovata curiozitate specifică acestei minunate vârste. Unele întrebări nu au răspunsuri, nu trebuie să aibă. Dacă toate întrebările ar avea răspuns, nu ar mai rămâne niciun mister de dezlegat, nimic nu ar mai fi palpitant, tainic, provocator.

Există oameni cărora le place să spună despre ei înșiși că vor rămâne mereu copii. Îmi place să întâlnesc astfel de oameni, pe care îi admir pentru puritatea sufletelor lor, pentru inocența de care dau dovadă, chiar și ajunși la maturitate.

Eu, însă, sunt încă un copil curios, care încearcă să găsească răspuns oricărei întrebări. Așa că am hotărât să descopăr de ce nu voi putea rămâne veșnic copil...

După ceva timp de cercetări, am găsit jumătate din răspunsul la această întrebare: nu voi rămâne mereu copil, pentru că am fost creată cu un scop: acela de a face parte din acest mare Univers plin de copii și de adulți, pentru a-i dăruia alți copii, pentru a împlini ceva măreț, pentru a lăsa o mică urmă pe această planetă frumoasă.

A doua jumătate a răspunsului, cu siguranță nu cred că există. Nu voi încerca nicicând să o aflu, pentru că sunt sigură că va fi în zadar.

Gândurile îmi zboară spre viața copiilor ce nu au parte de o copilărie în adevăratul sens al cuvântului, ci de una zbuciumată și plină de griji. Îmi este milă de aceste păsări cu aripile frânte de la naștere și mi-aș dori ca și ei să poată avea parte de o viață însoțită, asemenea celei care-mi aparține și care, o spun cu recunoștință față de iubiții mei părinți, este una minunată!

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru copilăria frumoasă pe care mi-a dăruit-o și pentru grija pe care mi-o poartă prin părinții și toți cei dragi ai mei și mă rog ca toți copiii lumii să își poată trăi frumos anii copilăriei!

Raluca Marilena CONSTANTIN
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

Limba română - Povestea sunetelor

Valuri pe mare
Lidia PETRIA
Clasa a VII-a C

Ora de română și cea de matematică sunt cele mai frumoase ore după mine, deoarece învățăm despre tot felul de lucruri noi și utile.

Un astfel de câștig ar fi că am învățat despre sunetele limbii române. Doamna profesoară ni le prezintă, cu reguli și cu excepții de la reguli, dar eu le văd ca pe o poveste veselă, cu personaje glumețe, care-mi zâmbesc: „Ce” este o ceașcă cu ceai de

fructe de pădure, așa cum îi place Ceciliei. „Ci” este foarte jucăuș. El se joacă toată ziua cu o cioară în Ciad, o țară în Africa. „Ge” este un domn care o invită pe Georgeta la restaurant, iar „Gi” este magiunul făcut chiar de bunicuța Gina.

Acum vom trece la grupul „che”. „Che” nu este foarte cuminte, deoarece Chelaru se joacă tocmai cu gemul făcut de Gina. „Chi” este deja faimos, pentru că Tudor Chirilă face parte dintr-o emisiune TV. „Ghe” este prietena ghetelor lustruite. Ei îi place foarte mult curățenia. „Ghi” iubește foarte mult ghioceii, fiindcă anotimpul preferat al lui este primăvara, mai ales începutul.

Se pare că aceste grupuri sunt foarte jucăușe și haioase și-mi sună a poezie lecția despre ele. Sunt speciale, deoarece pot forma cuvinte cu număr de litere diferit față de cel al sunetelor. Deci, ora de română este foarte distractivă și frumoasă.

Iubesc limba noastră, cu lumea ei plină de viață și de secrete, pe care o descopăr zilnic mai misterioasă și mai plină de viață și de farmec.

Emanuel MAZĂRE
Clasa a V-a E
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

Sărbătoarea Crăciunului

Pentru sufletul meu de copil, Sărbătoarea Crăciunului este foarte importantă și întotdeauna mă pregătesc cu multă bucurie pentru ea.

Cu ocazia Crăciunului, înainte cu două zile de această minunată sărbătoare religioasă, eu împreună cu bunica mea pregătim cozonaci, iar înainte cu o zi pregătim tradiția specifică familiei mele, împodobitul bradului, dintr-o multitudine de culori ce ne readuc aminte de venirea mult așteptatei primăveri, când iarba și copacii sunt pictați cu un verde crud, apa cu albastrul cerului senin și cu un auriu strălucitor mareața minge de foc de pe bolta cerească. După decorarea bradului în ambianța colindelor tradiționale, de obicei, eu ornez salata de beuf, iar bunica pregătește sarmalele condimentate.

Următoarea zi, dis-de-diminează, mă trezesc și, imediat, plec cu bunicii mei la biserică, iar apoi spre casa lor de la țară, leagănul copilăriei mele. Acolo,

servim din bucatele tradiționale cu mult iubita mea familie.

Mai spre după-amiază, eu cu unchiul meu mergem pe coastă la săniuș, petrecând un timp minunat, iar seara, ne întoarcem și ne așezăm în fața șemineului, unde bem ciocolată caldă și mâncăm din pufosul cozonac. Întotdeauna rămân la bunici în ziua de Crăciun până următoarea zi, simțindu-mă minunat timp de două zile.

Ce mirific este Crăciunul la mine în familie și sper ca și alți oameni să simtă magia acestei sărbători creștine, așa cum o simt eu!

Ștefania ENACHE
Clasa a II-a E
Prof. Iulia Luiza ZAMFIRA

Deșteptarea primăverii

Obosită, răcoroasă,
Iarna s-a retras în munți.
De prin dealuri și coline
Primăvara ne-a răspuns.

Mai la vale-n depărtare,
Prin livezi adie vântul,
Iar de sus, mărețul Soare
Ne mângâie iar Pământul.

Printre frunze uscățive,
Sună clopoței dalbi,
Iar crenguțe-nmugurite
Se preschimbă-n fluturi albi.

Râul aprig, dezghețat,
Șerpuiește repezit,
Cerul frumos și senin
Ne zâmbește-neobosit.
În natură-i sărbătoare,
Totu-i verde și frumos!...

Raluca Ioana ANDREESCU
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

Flori de Mai
Andrei Bogdan BĂLAN
Clasa a III-a C

Minunea cărților

Plină cu poveste,
Cartea îți dă de veste,
Lângă lampa călduroasă
Cu coperta maiestuoasă.

Ți se pare că întinerești
Chiar atunci când o citești.
Dacă tu mai mult citești,
Înțelepciunea o primești.

Maia ISAILĂ
Medeea Venonica BUȘUNETE
Clasa a III-a C
Prof. Andreea Mihaela MATEI

Visul

M-am trezit de dimineață
Și-am fugit către fereastră
Am avut un vis ciudat
Că ceva s-a întâmplat:
Se făcea că, prin zăpadă,
Omul meu s-a îmbrăcat
Și din omul de zăpadă
Imediat s-a transformat.
S-a făcut un vârtej mare
Și-ntr-o clipă s-a-nvârtit,
A furat zăpada toată
Și frigul l-a fugărit.
M-am frecat ușor la ochi
Și-am privit, din nou, spre om...
Stătea calm la locul său.
A fost doar un vis de-al meu...

Sabrina Ioana DĂNILĂ
Clasa a V-a A
Prof. Eugenia Gabriela HAGIMĂ

Un vis împlinit

Prima zi de decembrie, prima zi de Unire!
Mulți oameni fericiți și plini de uimire.
România s-a creat,
Iar, peste rodul libertății,
Ferdinand a vegheat.

Mă-ntreb și astăzi cu mirare:
Cum s-a-ntemeiat România Mare?
La Alba Iulia, în miez de iarnă
Slăvită fii, Unire Centenară!

Andra Teodora CUMPENAȘU
Clasa a VII-a C
Prof. Miana Florentina POPA

Portret
Maria Bianca RIZEA
Clasa a IV-a D

Liniște
Ioana Daria TOMA
Clasa a VII-a C

Somnoroase păsărele

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Chicotind prin rămurile
Și uitându-se la lună.

Trec răzuștele cu rândul
Și cutreieră-n tot crângul,
Legănându-se frumos
Cu penajul lor lucios:
Măcăind melodios.

Castorul și-a terminat
Munca sa și digul lat:
Creează un lac întins
Cu design de paradis.

Vine ciuta printre trestii,
Ocrotindu-se de bestii,
Să bea apă din izvor,
Să se spele pe picior.

Dar și lupii feroși
Astăzi sunt prietenoși
Și trăiesc în armonie
Să nu facă gălăgie,
Să nu spargă zgomotos
Tabloul maiestuos.

Maria BĂDESCU
Clasa a VII-a C
Prof. Florentina Miana POPA

La mijloc de codru

La mijloc de codru
S-adună rândunele,
S-adună ciocârlii
Și mierle.

Unde-i frunza lucioasă,
Verde și frumoasă,
A codrului frățior...
Eu privesc cu dor.

Codrul ascultă
Tainele mele,
Iar inima-mi ușoară
Parcă-mi zboară.

Maria BĂDESCU
Clasa a VII-a C
Prof. Florentina Miana POPA

Ești...

Ești ca o boare dimineată,
Și păru-ți curge lin
Și cu iubire-mi umpli viața
De dor mai și suspin!

Când mă alinți cu calde vorbe
Și-mi dăruiești speranță,
Eu te privesc și-mi pari că urme
Tu lași peste-a mea viață!

Ești dimineata vieții mele,
Ești prânzul și-apoi noaptea
Și mă mândresc, mamă, cu ele
Ești tot ce-nseamnă șoapte.

Te voi iubi mereu cu teamă,
Cu teama că vreodată
Ce-i mai frumos și mai de seamă
Se va sfârși de-odată.

Maria BĂDESCU
Clasa a VII-a C
Prof. Florentina Miana POPA

Suflete spulberate

Acum ceva zeci de ani
Erau copii, părinți, bunici
Cu sufletul spulberat,
Că ai lor prieteni au plecat.

Oameni chinuiți, copii
Ce vor muri-ntr-un holocaust...
Se-ndreptau aliniați spre haos
Cu sufletul îndurerat.

Gândindu-se la viitor,
Conștientizând că nu mai au scăpare,
Își amintesc cu dor în suflet
De propria alinare.

Elena Bianca RIZEA
Clasa a VII-a C
Prof. Florentina Miana POPA

Copacul
Maia Maria MIRCIOAGĂ
Clasa a III-a E

Limba noastră

Limba noastră-i foarte dulce
Ca un fruct dintr-un gutui,
Cum îl luăm, așa-l aducem
Ca un dor de mai rămâi.

Se văd păsările-n zare
Și se pierd încet, încet,
Limba noastră-i ca o floare,
Și ca un dans de balet.

N-aș renunța niciodată
Să vorbesc această limbă,
Încearcă și tu măcar o dată,
Ș-ai să vezi pe un' te plimbă.

Eu în minte mi-am pus gânduri
Și pe foaie au fost scrise,
Și să știți că printre rânduri,
Se află diamante ascunse.

Eric Ștefan NEAGU
Clasa a VI-a B
Prof. Florentina Miana POPA

Energia corpului
Maria Camelia BICA
Clasa a VII-a B

Primăvara a sosit

Primăvara a sosit,
Cu toții ne-am înveselit,
Soarele a răsărit,
Totul este înverzit.

Și insectele au ieșit
Din somn ele s-au trezit,
În văzduh s-au răspândit,
Totul este înflorit.

Am ieșit cu toții afară,
Să ne bucurăm de primăvară,
Ba prin parcuri și câmpii
Pentru a ne înveseli.

Te rugăm să nu mai pleci,
Să rămâi aici pe veci,
Că de iarna grea ce-a fost,
Totul părea fără rost!

Că a fost grea și cam geroasă,
Dară și puțin haioasă,
Însă noi te-am așteptat,
Cu un dor de neuitat!

Ianis Marian ZANFIRA
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

Mama mea

Ființă caldă, blândă, bună,
Cu chip bălai, scăldat de lună,
Cu ochii verzi, ca de smarald,
Și sufletul la fel de cald.

E mama mea! Lumina mea,
Ce calea bună mi-o arată
Și dragoste nemărginită,
În inimă îmi poartă!

Luca Andrei MOISESCU
Clasa a II-a C
Prof. Vicenția PETRACHE

Gânduri
Patricia SCORBUREANU
Clasa a VII-a C

Mama

Mama mea e dulce tare,
E frumoasă ca o floare.
Are buze sângerii
Și un glas ca îngerii.

Ochii ei – două mărgele,
Chipul ei parcă-i din stele,
Părul negru, ondulat,
E tare frumos aranjat!

Mama mea-i tare frumoasă
Și-are o inimă călduroasă,
De ea te poți îndrăgosti
Ați iubi-o și voi, copii!

Are chipul drăgăstos
Ca un soare luminos.
O port cu drag în gândul meu
Și o să o iubesc mereu!

Maria Ștefania BĂNUȚĂ
Clasa a II-a C
Prof. Vicenția PETRACHE

Bunica mea

Privind spre cerul înstelat,
Un gând sihastru m-a ntristat
Că ea nu mai e aici
Să-mi picteze un arici
Să mă-ngâne, să mă certe
Și să-mi spună o poveste.
Și mă sui apoi în pat,
Și cu gând de necurat,
Sper să se mai scoale-o dată
Să mă alerge ziua toată,
Și apoi să mă privească,
La ureche să-mi șoptească
Cât de mult ea mă iubește,
Ca un cristal mă prețuiește,
Și la cer să mă ridice,
Picături de aur să mă pice,
Și sub aripioara sa,
Să mă simt la casa mea.
Iar apoi, să mă descânte
Cu lavandă să mă-ncânte,
Și să-mi mai grăiască o dată
Că mă crește-n a sa ogradă.

Și apoi să mă trezesc,
Și apoi să mai descresc,
Și să mă întorc la loc,
Printre flori și mult joc,
Într-un colț de cămăruță,
Sub a sa fină mânăuță.
Și să știe c-o ador,
Și că mă cuprinde-un dor,
Că nu mă mai ia în brațe,
Că nu îmi mai dă povețe.
Dar acolo, sus la cer,
Trece un elicopter,
Care mă mai ia în zbor,
Și mă duce mai cu zor.
Și o mai sărut puțin,
Și dansăm până o țin,
Iar apoi prin praf de stele,
Mă întorc din nou la ele,
Cele dup-acest tărâm,
Să le dau și lor un gând.

Cristina GHÎȚĂ
Clasa a VII-a D
Prof. Florentina Miana POPA

Portret
Ioana Daria TOMA
Clasa a VII-a C

Mama mea

Tu ești toată viața mea!

Eu pe tine te iubesc

Și mereu te prețuiesc!

Tu îmi oferi fericirea,

Iar eu îți ofer iubirea.

Mergem pe același drum

Împreună să trăim,

Viața noastră s-o iubim!

Andrei Vlad HAIDUCU
Clasa a II-a C
Prof. Vicenția PETRACHE

Am fost și eu la Alba Iulia și am văzut Unirea cea Mare

Noi considerăm realizarea unității noastre naționale ca un triumf al libertății omenești. Vrem să întronăm pe aceste plaiuri libertatea tuturor neamurilor și cetățenilor.

Marea Adunare Națională de la Alba Iulia
www.google.ro

Cel mai mare și mai fericit moment din istoria noastră s-a desfășurat la 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia.

La 1 Decembrie 1918 s-a înfăptuit Unirea tuturor românilor. Adică Unirea cea Mare. Cum s-au petrecut lucrurile, o să aflați de la cineva care pe atunci era o fetiță mai mărișoară ca noi. Se numea Dumitrița. Ea povestea:

De micuță, am auzit că era un război mare. Pe noi ne stăpânea atunci împăratul Austro-Ungariei. În acel război tata a murit pe front. Mama s-a îmbolnăvit și s-a dus și ea pe cea lume. Am rămas numai cu bunica.

Spre toamnă s-a auzit că Austro-Ungaria a fost înfrântă. Că popoarele subjugate s-au răsculat. În locul acelei împărății, fiecare popor și-a alcătuit țara lui.

Într-o zi, bunica mi-a spus:

- Să știi, fetițo, că românii din Transilvania se adună la Alba Iulia, să hotărască unirea cu frații noștri din România. Să fim toți la un loc și să alcătuim o țară mare și puternică! Pe mine m-a ales

Iuliu MANIU (1873-1953)

satul printre cei care trebuie să meargă la acea Mare Adunare. Acolo am să stau vreo patru-cinci zile. Și zic ca tu să rămâi acasă, să îngrijești de animale.

Mai rămăsesem de multe ori acasă, singură. Dar acum am început să plâng. Am plâns mult, numai cu lacrimi multe, șiroaie.

- De ce plângi, Dumitrițo? m-a întrebat bunica. Ți-i frică să rămâi singură acasă?

- Nu bunico, dar mi-i jale că nu merg și eu la Alba Iulia, să văd acea adunare.

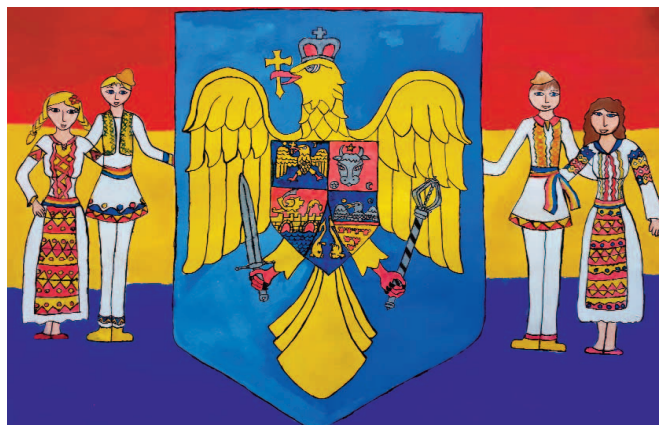
Bunicii i s-a făcut milă de lacrimile mele și s-a răzgândit. A rugat vecina să aibă grijă de casa noastră.

Apoi mi-a zis să mă încălț cu opincile noi și să mă îmbrac cu cojocel de sărbătoare. Că era vreme de iarnă, cu ninsoare și ger.

Am pornit cu vreo treizeci de oameni din sat, cu steaguri în trei culori. Am mers o zi întreagă. Pe drum s-au adunat de prin multe sate, sute și sute de oameni.

Toți fluturau steaguri. Bucuroși, veseli, fericiți, își ziceau:

- De acum n-om mai fi supuși nici la nobilii tirani, nici la împăratul austriac, ci vom trăi slobozi, în țara

Unirea în România Mare!
Irina Ioana TACHE
Clasa a III-a A

Participanți la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, din Comuna Galatiu

Mândră tare și cu inima bătând gata să-mi spargă pieptul de bucurie, mă rânduiau și eu printre hotărâtorii Unirii. Și-mi tot potriveam glasul să fac strigare, o dată cu toți:

- Vrem Unirea!...Vrem Unirea!...Trăiască România Mare!

Noaptea am ajuns aproape de Alba Iulia. Am dormit într-o căruță pe marginea drumului. Mi-a fost frig. Dar mă îmbărbătam, zicând în sinea mea: „Ce? Lui Mihai Viteazul, lui Horea, lui Avram Iancu le-a fost ușor? Ei au murit pentru unirea noastră, iar eu să mă vai că-mi clănțnesc o țară dinții de frig?”

A treia zi am ajuns pe câmpia de lângă Alba Iulia. Când am văzut câtă omenire se adunase acolo, m-am simțit necuprins de mândră că sunt româncă și că mă aflu între românii hotărâți să făptuim unirea tuturor fraților.

Strânși în jurul a douăsprezece tribune, mii și mii de oameni din toată Transilvania strigau, din toate puterile, de se cutremura cetatea Alba Iulia:

- Vrem Unirea! și cântau „Deșteaptă-te române din somnul cel de moarte!"; cântau de asemenea „Pe-al nostru steag e scris Unire!”.

Pe bunica au poftit-o într-o sală mare, frumos zugrăvită, unde se aflau, la sfat, toți conducătorii Transilvaniei. M-a luat și pe mine. Ce minunății am văzut acolo! Ce vorbiri înflăcărâte am auzit atunci!...

După ce acei conducători au votat Unirea cu mare bucurie, afară, pe câmpie, doisprezece cuvântători s-au suit la tribune și au strigat să audă toată

mulțimea:

- Fraților! Noi toți românii din Transilvania am hotărât să ne unim cu frații din țara liberă, să alcătuim o singură țară: România. Trăiască România Mare!

Și acum mă minunez de izbucnirea miilor și miilor de glasuri: „Trăiască Unirea! Trăiască România Mare!”

Clocotul glasurilor, amestecat cu sunetul tulnicelor, cu dangățul clopotelor, au zguduit pământul și văzduhul și s-au înălțat până la cer, să-l audă lumea toată.

Entuziasmul nu mai avea margini. Românii își împlineau cel mai străvechi și mai scump vis la lor.

Vis pentru care au luptat două mii de ani.

Văzându-mă micuță, un bătrân înalt, drept, cu plete și mustăți albe, m-a ridicat în brațe, m-a strâns la piept și mi-a zis:

- Să nu uiți, fetiço, ziua aceasta, cea mai mare din viața noastră! Ziua Unirii tuturor românilor!...

Marea Unire a fost și va rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția sa constă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici a unui om politic, nici a unui guvern, nici a unui partid, este fapta istorică a întregii națiuni române.

Ana Maria IORDACHE
Clasa a VII-a B
Prof. Olimpia FLOREA

Participanți la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia

Ziua Centenarului Marii Uniri

Centenarul Marii Uniri
Alexia Maria VASILE-GHILENCEA
Clasa VI-a D

În prima zi de iarnă norii cerneau steluțe argintii asupra caselor străvechi pe care trecutul ni le-a lăsat ca amintire în centrul istoric al orașului Marii Uniri, Alba Iulia.

Mergeam cu familia mea pe străzile aglomerate care pulsau de viață în acea zi, cea mai importantă pentru români, Centenarul Marii Uniri.

Deși aproape în fiecare an mergeam la București pentru a vedea parada militară de 1 Decembrie, anul acesta, familia mea a hotărât să mergem la Alba Iulia pentru a trăi emoțiile Centenarului, deoarece Marea Unire a fost înfăptuită în acest oraș care poartă veșminte vechi, cu o poveste greu de deslușit.

Mii de oameni se plimbau prin Cetatea Alba Carolina, fluturând steagul în culorile sângelui, ale bogăției țării și ale cerului, strigând „România Mare”. Se vedea pe chipul lor că sunt însuflețiți de mândrie și respect față de faptele ostașilor noștri care și-au dat viața pe frontul de luptă.

Frigul nopții de iarnă a făcut ca noi să intrăm într-o clădire veche, pe care scria: „Muzeul Unirii”. Aici, ne aștepta un bătrân îmbrăcat într-o ie albă, fină, cu ȋtari de o culoare cu ia, la brâu având al nostru tricolor. Cu glas blând, venind parcă din timpuri trecute, a purces să spună povestea ultimilor 100 de ani ai poporului român.

„În Primul Război Mondial, românii au luptat timp

de 2 ani. Războiul a răpus zilnic mii de suflete, dar acest fapt nu ne-a dat înapoi, ci ne-a făcut să înaintăm din ce în ce mai mult spre victorie. Generalul Eremia Grigorescu, căpitanul Grigore Ignat, Ecaterina Teodorescu și mulți alții și-au dat viața în schimbul unei Românii Mari.

Acești oameni au devenit o parte a istoriei noastre, iar noi ne vom aduce aminte de ei, întodeauna, la fel ca de marile bătălii de la Marăști, Marășesti, Oituz și la fel ca ziua de 1 Decembrie 1918, care a însemnat unirea Transilvaniei, a Banatului, a Crișanei și a Maramureșului cu Țara Mamă, România. Desigur, în anul 1918 am câștigat și Bucovina, împreună cu Basarabia. În urma Pactului Ribbentrop-Molotov, din 1939, printr-un ultimatum dat României la 26 iunie 1940 de către Uniunea Sovietică, am pierdut nordul Bucovinei, întreaga Basarabie și Ținutul Herței, iar această întâmplare a marcat poporul nostru. Astfel, bucuria unui popor care se reîntregise a fost mărginită de tristețea pierderii unor teritorii, în anul 1940.

Acești oameni, care au luptat cu prețul vieții pentru a împlini visul de veacuri al poporului, care ar fi trebuit să vadă România Mare, vor fi cinstiți ca părinți ai noștri și vom spune mândri, în amintirea lor, că suntem români.

România este o țară cu o istorie care va rămâne pentru todeauna fixată în clepsidra timpului, indiferent de sutele de ani ce vor trece.”

Părea o poveste, dar nu era. Era adevărul despre noi și țara noastră, despre un popor care și-a dus lupta pentru întregire, cu prețul vieții celor mai buni oșteni ai săi. Dragostea de patrie, de popor sunt cuvinte cărora le uităm înțelesul, dar, într-adevăr, bătrânul avea dreptate: 1 Decembrie este ziua în care noi, românii, trebuie să ne cinstim patria mai mult ca niciodată, Ziua Națională a României!

Alexandra Florina GUȚĂ
Clasa a VI-a D
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

Odă eroilor

Cu ochii scăldați în lacrimi de bucurie
Trăim astăzi anul centenar
Împlinit de la Marea Unire,
Al statului român stâlp de hotar.

Ne-am dezrobit și întregit prin jertfa lor,
Eroii ce n-au cunoscut decât două cărări:
Cărarea biruinței, cărarea morții
Români, fiți astăzi demni de-a lor purtări!

E jertfa lor de un secol mărturie
Ce strigă din morminte ca și din tranșee:
Să apărăm cu râvnă credința sărmoșească
Și acest pământ cu greu reîntregit,
De sfinți, martiri și eroi naționali
Care cu prețul sângelui au plătit.

Maria BĂDESCU
Clasa a VII-a C
Prof. Olimpia FLOREA

Sublocotenent Ecaterina Teodoriu (născută Cătălina Toderoiu) - Eroina de la Jiu - participă la Primul Război Mondial - Mărășești
www.google.ro

Căpitan Grigore Ignat - participă la Primul Război Mondial - Mărășești
www.google.ro

Marea Unire

O viață întreagă au așteptat,
Românii toți cu nerăbdare
Să se unească într-un singur stat
Toți împreună, de la mic la mare.

La Alba Iulia au semnat
Să fie toți un singur neam
Și cu sfințenie în suflet, Unirea au păstrat,
Fie muntean, ardelean sau moldovean.

Și astăzi, în sufletele lor
Chiar dacă 100 de ani au trecut
Bucuria, puterea și dragostea fraților,
Le dă putere pentru un nou început!

Andreea Miruna VOICU
Clasa a V-a D
Prof. Olimpia FLOREA

Unire

Astăzi steagul nostru flutură în vânt
Căci e sărbătoare pe acest pământ
Pentru că acum un veac
S-au reunit în politică și suflet
Românii care s-au regăsit
Într-un neam sfințit.

Piețe întregi de oameni
Adunate joacă
Fără dușmănie și fără trufie,
Ci cu bucurie
Că-ntre ei frăție,
Iar s-a înfiripat!

Acum, scumpul pământ
Al patriei noastre,
Străjuit de cetatea Carpaților
Și de cursul lin al Dunării
Lângă fereastra luminoasă a Mării,
Ne strigă: Jerfa lor să nu o dăm uitării!

Maria BĂDESCU
Clasa a VII-a C
Prof. Olimpia FLOREA

Suflet pentru România
Mara PREDESCU
Clasa a VI-a B

Dragă Românie!

Mulți ani au trecut pe rând,
Mulți ani...dar când?
O sută de ani românești
La Centenar sărbătorești.

România ani o sută are,
De la a sa Unire Mare!
Copiii toți îi cântă-n cor,
Suntem cel mai unit popor!

La mulți ani, frumoasă țară!
Că mult ai dus a luptei povară!
Războaie, sacrificii grele,
Hai azi să nu ne gândim la ele!

Azi lumea toată-i fericită,
Ne adunăm cu mic cu mare,
Să cântăm și să dansăm,
Cu toții de mână să ne luăm!

Mara Nicola GÎDOIU
Clasa a V-a E
Prof. Olimpia FLOREA

La mulți ani, România!
Maria BĂDESCU
Clasa a VII-a C

Unirea s-o păstrăm!

Țările erau despărțite, dezbinat,
Pe hartă erau singure și împrăștiate.
Pentru Țara Mamă, România, au luptat
Transilvania, Crișana, Maramureș și Banat.

Românii toți țara și-au cinstit,
Luptat-au pentru un țel ce l-au și împlinit:
Să-și unească țările, pentru că le-a fost tare greu
Să-și rupă în bucăți sufletul mereu.

1918, iarna, la Alba Iulia,
Români, cu mic cu mare, au zis: Da! Unirea!
Și-au împlinit visarea veacurilor toate,
O țară să avem, mai mândră și iubită ca toate.

Astăzi,
Ne bucurăm,
Și sperăm.
Unirea s-o păstrăm!

Paula Miruna CREMENESCU
Clasa a VI-a D
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

România Mare
Mihnea George FLORESCU
Clasa a VI-a B

Cinstiți Unirea!

Această țară a noastră
Pe care o iubiți, cu siguranță,
Era ruptă în bucăți neajutorate,
Dar de aceeași limbă legate.

Românii toți visau unirea lor,
Să aibă toți un singur tricolor.

Pentru ca Țara cea Mare să se formeze,
Și frântă de durere să nu mai ființeze,
Românii au luptat pentru marea idee:
Să se unească pe veci țările între ele.

La Alba Iulia românii toți, cu suflet mare au pornit
Și Marea Unire ei au săvârșit!

Iar voi, urmașii, să cinstiți Unirea
Care pe veci ne-a adus nouă fericirea.
Pentru cei mulți care au luptat,
Și-o țară întreagă au câștigat.

Antonia STOENICĂ
Clasa a VI-a D
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

România noastră
Alexandra BUZULICĂ
Clasa a VII-a C

1 Decembrie

Minunea s-a întâmplat,
România și Transilvania s-au unit,
La Alba Iulia s-a petrecut,
O sută de oameni, asta au vrut!

La 1 Decembrie noi sărbătorim,
Și Centenarul cu drag îl primim.
Câmpia Libertății iarăși înflorește,
Natura simte că trăiește românește!

Am vrut să ne unim,
Un vis să împlinim,
Să facem România Mare!
Să se vadă până-n zare!

Nu mai e mult până la sărbătoare,
Până la bucuria mare!
Să cântăm și să dansăm,
Centenarul îl celebrăm!

Alexia Cristiana MANEA
Clasa a V-a D
Prof. Olimpia FLOREA

România Mare
Ioana Daria TOMA
Clasa a VII-a C

Visul românilor

După atâtea lacrimi,
După atâtea patimi,
După nori și ploi,
Jale și nevoi,

Trei surori se-ntorc acasă,
În prag de iarnă geroasă,
Să se prindă-n legământ,
Pe acest pământ sfânt.
S-a vărsat și sânge,
S-a luptat barbar,
De-ți vine-a plânge,
Însă nu-n zadar.

Un moment visat de mulți,
Dar făcut de oameni culți.
Cu credință și tărie,
Au clădit o Românie.

Briana Teodora DORCIOMAN
Clasa a V-a D
Prof. Olimpia FLOREA

Basarabia și Bucovina

Acum 100 de ani
Și ele ni s-au alăturat!
Transilvania și Vechiul Regat
România Mare au format!

Basarabia,
Odată pământ românesc,
Azi e cel moldovenesc,
Dar tot cu ea în suflet am să cresc!

Bucovina,
Munți și ape o-nconjoară,
A noastră e de-odinioară
Și o dorește-ntreaga țară!

Un secol a trecut
De când ne-am unit,
Parcă cineva a știut
Cât de mult ne-am dorit!

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!
Elena BĂDESCU
Clasa a V-a E

Alexia Cristiana MANEA
Clasa a V-a D
Prof. Olimpia FLOREA

Slăviți Unirea!

Frați români, slăviți Unirea!
Talismanul nostru sfânt,
Fără ea, Țara se pierde
În mii de deșertăciuni...

Frați români, slăviți Unirea!
Și pe tricolorul sfânt
El este amprenta noastră,
De creștini, pe-acest pământ.

Maria Alexia TELEU
Clasa a VI-a D
Prof. Olimpia FLOREA

Slăviți Unirea!
Maria Alexa TELEU
Clasa a VI-a D

Centenarul Marii Uniri

Unirea Transilvaniei cu România este un eveniment de mare importanță istorică în viața poporului român, fiind rezultatul firesc al luptei sale seculare pentru reîntregirea ființei unui singur popor: al românilor.

Poporul român a fost nevoit să poarte o luptă continuă, pentru apărarea pământului străbun, să înlocuiască adesea unealta de muncă cu spada pentru

asociațiile culturale și partidele politice.

Marea Unire din anul 1918, luna decembrie, a fost înfăptuită la Alba Iulia, acolo unde s-au desfășurat lucrările Marii Adunări Naționale în incinta Casei Armatei, fiind aleși ca președinți pe George Pop de Basesti, Ioan I Papp și Demetriu Radu, vicepreședinți Teodor Mihali, Ștefan C. Pap, Ion Flueraș, secretari Alexandru Fodor, Sever Nicolae, Caius Brediceanu, Silviu Dragomir, Victor Deleu, Iosif Ciser, Ionel Pop, George Crișan.

Cei 1228 de delegați ai românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească au votat o Rezoluție care „decretează Unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România”. Aceasta a fost citită de Vasile Goldiș în prezența a peste 100.000 de participanți.

Pentru istoria națională, Marea Unire reprezintă evenimentul cel mai important și semnifică împlinirea idealului românesc de a trăi liber într-un singur stat național unitar.

„Libertatea cea adevărată a oricărei națiuni nu poate fi decât națională... nu există libertate atunci când nu-ți poți păstra și afirma liber naționalitatea... libertatea fără naționalitate nu se poate înțelege la niciun popor de pe pământ”- declara Simion Barnuțiu la Marea Adunare Națională de la Blaj (3/15 mai 1848).

a-și asigura condițiile necesare dezvoltării sale materiale și spirituale.

Pe 1 Decembrie se împlinesc 100 de ani de la Marea Unire. Centenarul este motiv de bucurie pentru poporul român, deoarece Unirea de la 1918 constituie o victorie istorică a mișcării de emancipare națională.

Cu prețul unor lupte grele și sub conducerea unor personalități remarcabile, ca Mircea cel Bătrân, Iancu de Hunedoara, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și alții, românii s-au opus cu strășnicie tendințelor expansioniste ale marilor imperii vecine. Și-au apărat cu dârzenie independența în calea armatei otomane, contribuind prin aceasta substanțial la apărarea civilizației europene.

Supus unor presiuni externe îndelungate, obligat să suporte dominația străină otomană, habsburgică sau țaristă, poporul român a fost puternic frânat, în cursul dezvoltării sale istorice și i s-au creat stăvile nenumărate în calea afirmării tuturor potențelor sale creatoare. Dar voința sa de a trăi în libertate n-a putut fi învinsă și, în condițiile contextului extern și intern creat la începutul secolului al XX-lea, a căpătat valențe noi.

Ideea desăvârșirii statului național s-a intensificat după obținerea independenței la 1877, a animat toate clasele sociale și a inspirat oamenii politici ai vremii,

Centenarul Marii Uniri este una dintre cele mai importante sărbători naționale, așteptate cu nerăbdare de către poporul român!

Alexia Maria VASILE-GHILENCEA
Clasa a VI -a D
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

România, un vis îndeplinit

CUM A ÎNCEPUT TOTUL?

În august 1916, România primește un ultimatum să decidă dacă dorește să se alăture Antantei „acum ori niciodată”. Sub presiunea cererii ultimative, guvernul român acceptă să intre în război de partea Antantei, deși situația de pe fronturile de luptă nu era una favorabilă. Însă, în ciuda victoriilor, a suferit în toamna anului 1916 o serie de înfrângeri zdrobitoare (TURTUCAIA, VALEA JIULUI, BRAN-CÂMPULUNG). Astfel, Regatul Român este nevoit să se retragă în Moldova pentru mult timp.

Anul 1917 îl aduce pe generalul francez Henri Mathias Berthelot în Regatul Român unde avea drept scop antrenarea și pregătirea armatei române. Astfel, 1917 este anul în care România a obținut cele mai importante victorii (MĂRĂȘEȘTI, MĂRĂȘTI, OITUZ), iar deviza a fost „*PE AICI NU SE TRECE!*”. Cu toate eforturile, România a încetat lupta, deoarece Imperiul Țarist căzuse pradă Revoluției Bolșevice condusă de V.I. Lenin. România a fost nevoită să ceară armistițiul și apoi să iasă din război și să semneze o pace separată în condiții umilitoare, în primăvara lui 1918.

Regina Maria a României
(10 octombrie 1914 - 20 iulie 1927)

Ion I.C. Brătianu (1864-1927), inginer, diplomat, om politic (PNL) - președinte al Consiliului de Miniștri în momentul intrării României în Primul Război Mondial

ZIUA MULT AȘTEPTATĂ

Unirea Basarabiei, a Bucovinei și, în cele din urmă, a Transilvaniei cu Regatul României a dus la constituirea României Mari. Ea a fost scopul intrării României în Primul Război Mondial de partea Antantei și a fost favorizată de mai mulți factori istorici.

Peste 100.000 de oameni din toate colțurile României se îndreptau către Alba Iulia, pentru a asista la desăvârșirea celui mai puternic act din istoria României.

Știați că **TRIBUTUL ROMÂNIEI ACORDAT MARELUI RĂZBOI** a fost mare: 680.000 morți, dintre care 430.000 civili.

Mihnea George FLORESCU
Clasa a VI-a B
Prof. Miana Florentina POPA

Sărbătorirea Centenarului Marii Uniri la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești - o poveste frumoasă

Elemente de organizare a festivităților dedicate Marii Uniri, 28.11.2018
www.scoala11.ro

Ziua de 1 decembrie 2018 a fost un prilej pentru toți românii să-și amintească de trecutul istoric frământat al poporului nostru și să-și redescopere sentimentele de mândrie patriotică.

La Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești, conducerea și cadrele didactice au pus la punct un program al activităților, care a presupus o serbare școlară în amfiteatrul unității de învățământ, precum și un moment festiv în curtea interioară a instituției, pentru a intona imnul de stat, a interpreta cântece patriotice și pentru a juca împreună, elevi și profesori, Hora Unirii.

De aici, s-a născut o poveste frumoasă. Școala a răsunat în zilele premergătoare manifestării de pe 29 noiembrie, de cântecul „Treceți, batalioane române, Carpații!”. Trecând pe holurile școlii în timpul orelor, azeai într-o clasă cântând, în alta jucând, în altă clasă o doamnă învățătoare explicând: „Voiau să aibă și Ardealul în țara lor și se-ndemnau «la luptă»”.

În curtea interioară, împodobită tematic pentru acest eveniment, s-a pus la punct, cu exactitate matematică, așezarea copiilor în cercuri concentrice, urmând ca ei să formeze cu baloane colorate, drapelul național al României. Așa că în ziua de 27 noiembrie, copiii au ieșit în curtea școlii să facă repetiție: au cântat o dată, din suflet și cu mare bucurie, coordonați, cu mare atenție, de doamnele

învățătoare, care dirijau și cântau alături de ei „Treceți batalioane române, Carpații!”. Cineva a filmat, nu se știe cine, videoclipul a ajuns pe internet, fără să fie prea clar cine l-a pus, și, în mai puțin de două zile, filmul cu cei 850 de copii cântând din suflet a depășit un milion de vizualizări. Au devenit simbolul acestei zile, al unor sentimente pe care românii le uitaseră.

În ziua de 29 noiembrie, în Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești a fost mare sărbătoare: copiii au cântat la ora 10.00 și la ora 13.00 imnul de stat, imnul Centenarului, cântece patriotice și Hora Unirii, au făcut o serbare transmisă live pe pagina de facebook a școlii, au avut invitați importanți, au fost filmați de televiziuni cu acoperire locală și națională, iar Ministerul Apărării Naționale și-a trimis reprezentanți în școală pentru a fi alături de copii, transmitând live pe pagina de facebook a instituției lor, momentul mult mediatizat. Dar mai presus de toate, a rămas ideea că sufletele de copii, în entuziasmul lor pur, au trezit unui popor întreg sentimentul de dragoste de țară.

Prezența reprezentanților Ministerului Apărării Naționale la festivitățile Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, 28.11.2018
www.scoala11.ro

Toate activitățile au fost prezentate în amănunt, cu fotografii și videoclipuri minunate, pe site-ul școlii, www.scoala11.ro, o platformă educațională lansată la data de 1 septembrie 2018. Conform statisticilor puse la dispoziție de trafic.ro, acesta a ocupat în acel moment poziția 10 în clasamentul național pe domeniul educație și învățământ.

Mesajul grăitor despre frumusețea acelei zile, aparținând conducerii școlii, către elevi și profesori a fost acesta:

Dragi copii,

Noi, cadrele didactice, ne bucurăm să vă aducem în suflet sentimente patriotice, dragoste de neam și de țară, elemente de istorie zbuciumată a poporului român, mândria de a fi român!

Filmările de la repetiții, ajunse pe rețelele de socializare au răscolit inimile a milioane de români.

Una dintre cele mai mari dovezi ale aprecierii sentimentelor voastre patriotice, a venit din partea Ministerului Apărării Naționale, care, de la nivel înalt, ne-a contactat, a cerut informații suplimentare despre „ceea ce faceți voi aici, împreună cu cadrele voastre didactice” și au decis să participe alături de noi la acest eveniment, cu resurse umane și logistice,

Moment festiv dedicat Zilelor Centenarului Marii Uniri, Amfiteatrul Mihai Eminescu, 28.11.2018

„Treceți, batalioane române, Carpații!”
Ciclul primar, 28.11.2018, www.scoala11.ro

Mândria de a fi român!
www.scoala11.ro

să filmeze și să transmită live aceste momente. Mulțumim Armatei Române pentru tot ce a făcut de-a lungul timpului pentru apărarea valorilor fundamentale ale poporului român.

Dragi părinți,

La ceas aniversar, vă mulțumesc, în numele întregului colectiv al instituției de învățământ, pentru sprijinul constant acordat proiectelor noastre școlare, extrașcolare și de promovare a imaginii școlii.

Dragi colegi,

Vă mulțumesc din suflet pentru implicare în organizarea tuturor manifestărilor dedicate Centenarului Marii Uniri!

La mulți ani, dragi români!

La mulți ani, România!

Elena Filoftea BĂDESCU
Clasa a V-a E
Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

Ecouri la aniversare

La mulți ani, România!
www.scoala11.ro

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești a beneficiat la data de 28 noiembrie 2018, de cea mai mare campanie de mediatizare, din istoria sa de peste o jumătate de veac.

În contextul manifestărilor dedicate Centenarului Marii Uniri, cadrele didactice ale instituției de învățământ, împreună cu elevii ciclului primar și gimnazial, au pus în scenă un moment inedit, întonând în curtea interioară a școlii, marșul militar „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

Ecourile glasurilor lor au fost surprinse și reluate de presa locală, națională și internațională. Cea mai mare surpriză a venit din partea Ministerului Apărării Naționale, care a transmis live evenimentul pe pagina sa oficială de Facebook și a intermediat participarea la acest moment festiv a militarilor de la Școala de Aplicație pentru Unități de Luptă „Mihai Viteazul” din Pitești.

I. Ecouri în presa locală

#Cotidianul **Argeșul** (ediția tipărită și on-line): *Marș oștășesc cu baloane tricolore la Școala „Mihai Eminescu” Pitești.*

#Cotidianul **Curierul zilei** (ediția tipărită și on-line): *Elevii argeșeni au sărbătorit Centenarul Marii Uniri.*

#Site-ul săptămânalului **Jurnalul de Argeș, jurnaldearges.ro**: *Elevii Școlii „Mihai Eminescu” au ajuns pe pagina MAPN cu interpretarea „Treceți, batalioane române, Carpații!”.*

#Săptămânalul **Gherila** (ediția tipărită și on-

line): *„Treceți, batalioane române, Carpații!” de la Școala „Mihai Eminescu” Pitești, aplaudat de Armată și auzit în toată țara.*

#Publicația lunară **Școala Argeșeană**: *Sărbătorirea Centenarului Marii Uniri la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești – o poveste frumoasă*

#Site-ul de știri locale **epitești.ro** (video): *Sute de copii de la o școală din Pitești cântă „Treceți, batalioane române, Carpații!”.*

#Site-ul de știri locale **stiridepitesti.ro** (video): *Copiii unei școli din Pitești, lecție de patriotism pur. Reprezentația lor a cucerit internetul.*

#Site-ul de știri locale **universulargesean.ro**: *Despre succesul național „Treceți, batalioane române, Carpații!”.*

II. Ecouri în media națională

#TVR și site-ul **stiriletvr.ro** (video): *Au cântat împreună cu militari.*

#Digi24 și site-ul **digi24.ro** (video): *Centenarul Marii Uniri. Cum s-a sărbătorit în școli și ce spun copiii.*

#Antena1, Antena 3 și site-ul **observator.tv** (video): *Video emoționant cu elevii din Pitești care cântă „Treceți, batalioane române, Carpații!”.*

#BITV și site-ul **b1.ro** (video): *Micii patrioți revin cu o nouă cântare impresionantă: „Treceți, batalioane române, Carpații!” a răsunat magistral din curtea Școlii 11 Pitești.*

#BITV și site-ul **b1.ro** (video): *Viral! Micii patrioți revin: Copiii din Pitești, un nou hit alături de elevii militari de la „Mihai Viteazul”.*

#Kanal D și site-ul **kanald.ro** (video): *Acțiune inedită înainte de Ziua Națională!*

#Site-ul **adevarul.ro**: *Cum au cântat sute de copii la unison „Treceți, batalioane române, Carpații!”.* Momentul fascinant a devenit viral pe Facebook.

#Site-ul de știri **activenews.ro**: *Lecție de patriotism. „Treceți, batalioane române, Carpații!” a răsunat în curtea Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” din Pitești. Gestul făcut de militarii de la Școala de Aplicație pentru Unități de Luptă „Mihai Viteazul” din Pitești.*

Elemente de organizare a festivităților dedicate
Sărbătorii Centenarului Marii Uniri
www.scoala11.ro

#Site-ul de știri **gandul.info**: Moment de neuitat pentru militari: Sute de copii au cântat „Treceți, batalioane române, Carpații!” înarmați cu tricolorul.

#Site-ul de știri **mediafax.ro** (video): Surpriza pe care militarii le-au făcut-o copiilor de o școală din Pitești, după ce s-a viralizat un videoclip în care cântau „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul de știri **hotnews.ro** (video): Militarii, în vizită la o școală din Pitești, după ce un clip cu sute de elevi cântând „Treceți, batalioane române, Carpații!” a devenit viral.

#Site-ul de știri **ziare.com** (video): Cum au cântat sute de copii la unison „Treceți, batalioane române, Carpații!”. Momentul fascinant a devenit viral pe Facebook.

#Site-ul **youtube.com** (video): Superb! „Treceți, batalioane române, Carpații!” cântat de copii de la Școala 11 din Pitești.

#Site-ul de știri **observatorulph.ro** (video): Imaginile care au emoționat românii de Centenar. Cum au cântat sute de copii marșul „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **ortodoxinfo.ro** (video): Emoționant: Patriotism al micilor elevi de la o școală din Pitești alături de militarii din oraș.

#Site-ul **incorectpolitic.ro**: Tunet! Sute de elevi (clasele I-IV) s-au adunat în curtea școlii și au cântat „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **nationalisti.ro**: Copiii care au adunat mii de vizualizări pe Facebook cântând „Treceți, batalioane române, Carpații!” au primit astăzi „întăriri”. Ministerul Apărării Naționale a postat pe contul său următorul mesaj: „I-ați văzut ieri la repetiții cântând «Treceți, batalioane române, Carpații!» din tot sufletul. Sunt elevii Școlii Gimnaziale «Mihai Eminescu» din Pitești”.

#Site-ul **wowbiz.ro** (video): Clipul care a devenit viral în doar jumătate de zi! Elevii unei școli din Pitești cântă „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **portal-ro.com** (video): Video emoționant cu elevii din Pitești care cântă „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **ziarelive.ro** (video): După momentul devenit miercuri viral pe Facebook, sute de copii au cântat din nou „Treceți, batalioane române, Carpații!”, dar înarmați cu tricolorul.

#Site-ul **monitoruldestiri.ro** (video): Militarii, în vizită la o școală din Pitești, după ce un clip cu sute de elevi cântând „Treceți, batalioane române, Carpații!” a devenit viral.

#Site-ul **syfeed.com** (video): Micii patrioți revin cu o nouă cântare impresionantă: „Treceți, batalioane române, Carpații!” a răsunat magistral din curtea Școlii 11 Pitești.

#Site-ul **bzk.ro**: Lecție de patriotism. „Treceți, batalioane române, Carpații!” a răsunat în curtea Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” din Pitești.

#Site-ul **romanioliberal.ro** (video): Zeci de elevi au cântat în cor „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **stiricurate.ro**: Viral! Micii patrioți revin: Copiii din Pitești, un nou hit alături de elevii militari de la „Mihai Viteazul”!

#Site-ul **novafm.ro** (video): Video emoționant: elevi cântând „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **digisport.ro** (video): „Asta ne ajută să nu ne pierdem identitatea!”

#Site-ul **romaniacentenar.ro**: Elevii, pregătiți de Centenar! Sute de copii ai Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” din Pitești au cântat miercuri, 28 noiembrie, „Treceți, batalioane române, Carpații!”.

#Site-ul **infoprut.ro** (video): Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești - „Treceți, batalioane române, Carpații!”

III. Ecouri în presa internațională

#Site-ul **voceabasarabiei.md**: Elevii, pregătiți de Centenar.

#Site-ul **romania-insider.com**: National Day of Romania: Events celebrating 100 years since the Great Union.

#Site-ul **deschide.md**: Video emoționant / Sute de copii au cântat „Treceți, batalioane române, Carpații!”

Mulțumim, dragi copii, dragi părinți și dragi profesori pentru implicarea voastră în succesul tuturor activităților dedicate sărbătoririi Centenarului Marii Uniri! Prin ceea ce am realizat împreună, am dovedit că suntem patrioți, că ne simțim mândri că suntem români.

Irina GRIGORE
Clasa a VII-a C
Prof. dr. Marian HAIDUCU

Feerie de iarnă la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești

Luminat este poetul
De Luceferi și de Stele,
Luminat este simbolul
Școlii eminesciene.
Luminată este calea
De acces către știință,
Luminată e dorința
De colind și de credință.
Magic este peisajul
Școlii noastre de Crăciun,
Magic este sentimentul
Patriotic de român.
Totul este poezie
E magie, e mister...
Parcă a-nviat poetul
Și recită un poem!

www.scoala11.ro

Ambra ION
Clasa a V-a E
Prof. dr. Marian HAIDUCU

Mulțumiri

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești mulțumeste **SC Leblanc Illuminations România SRL** pentru sprijinul acordat în decorarea cu tematica Centenarului Marii Uniri și a sărbătorilor de iarnă, a intrărilor, parcului și curții interioare ale instituției noastre de învățământ.

Leblanc Illuminations România concepe, produce și comercializează decorațiuni luminoase și festive pentru a înfrumuseța orașele și casele. Este distribuitor exclusiv pentru **Leblanc Illuminations**, marcă de prestigiu franceză, recunoscută de mai bine de 60 de ani prin creațiile excepționale și inovatoare. În 1985, **Michel Leblanc** este creatorul pieței luminilor – deschizătorul de noi drumuri – primul în Europa care realizează decoruri din lemn echipate cu dulii de porțelan. **Leblanc Illuminations** a anticipat nevoia de economisire a energiei, fiind primul în Europa care a introdus ghirlandele LED în decorurile sale.

Menționăm câteva dintre realizările cele mai importante ale grupului francez pentru a evidenția ascensiunea sa pe piața globală, de-a lungul timpului.

2002: realizează în Maroc decorațiunile pentru nunta regelui Mohamed al IV-lea.

2012: realizează cel mai înalt Moș Crăciun din Franța, 11 m înălțime.

2013: creează decorațiunile celebrei străzi Orchard Road din Singapore.

2014: luminează centrul comercial City Walk și Ministerul de Justiție din Dubai

În prezent, 90% din producția Grupului Leblanc este realizată în România, la sediul său din localitatea Băiculești, județul Argeș. De-a lungul anilor, **Leblanc Illuminations România** s-a diversificat, reinventat și adaptat întotdeauna cerințelor clientului.

Prin profesionalismul de care **Leblanc Illuminations România** dă dovadă, a reușit să lumineze viața și să aducă bucurie în ochii copiilor noștri.

www.scoala11.ro

Iustin Codrin ILIESCU
Clasa a VII-a C
Prof. dr. Marian HAIDUCU

Stop Cyberbullying!

Proiectul Educațional „Dă BLOCK agresivității! Și *glumele* dor. Stop Cyberbullying!” este o inițiativă națională din cadrul programului „Ora de Net”, care s-a concretizat prin activități numeroase desfășurate în Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Pitești.

Aceste activități au implicat voluntari inimoși, elevi ai școlii care au înțeles necesitatea promovării unei lumi virtuale fără cyberbullying (hărțuirea pe internet), fenomen tot mai des întâlnit în rândul tinerilor, ce a atins deja cote alarmante. Victimele fenomenului acestuia, foarte prezent în lumea zilelor noastre, nu au foarte multe arme la dispoziție pentru a se proteja, de aceea activitățile de educație nonformală pe tema cyberbullyingului sunt absolut necesare.

Astfel, elevii de gimnaziu au participat la ateliere de dezvoltare personală, lucrând în echipe formate din 4-5 elevi, cu sarcina de a preveni sau rezolva

problema cyberbullyingului, din posturi diferite (victimă, agresor și martor), după ce au vizionat trei filmulețe puse la dispoziție de echipa proiectului.

De asemenea, accentul a fost pus pe faptul că și părinții, rudele, profesorii trebuie să conștientizeze existența fenomenului și să știe să identifice comportamentul schimbat al victimei și să intervină când identifică efectele cyberbullyingului în comportamentul acesteia. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice, cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine scăzută, reacții negative și stres în privința utilizării dispozitivelor, trebuie chestionate și verificate.

Elevii au înțeles utilitatea faptului că victima trebuie să reușească să impună limite. De la blocarea și raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare, la schimbarea parolelor sau a

numărului de telefon, până la intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută, acestea sunt mijloace de apărare eficientă contra cyberbullyingului. Cel care hărțuiește va fi mulțumit dacă provoacă victimei suferință, de aceea este recomandată evitarea afișării oricărui semn care lasă de înțeles că a fost provocată suferință.

Cu sprijinul cadrelor didactice care s-au oferit voluntari, elevii școlii noastre au devenit rapid ambasadori Ora de Net în cadrul acestui program.

Raluca Marilena CONSTANTIN
Clasa a VII-a D
Prof. Roxana CONSTANTIN

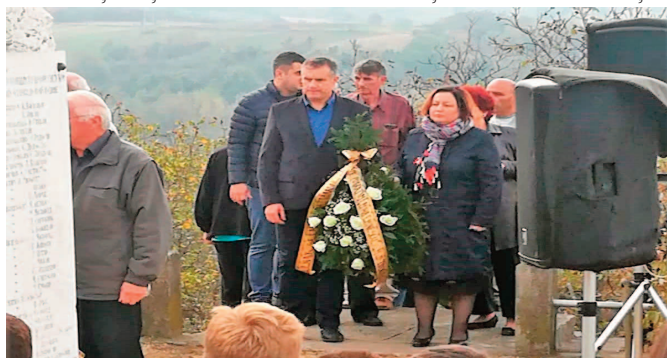
Educația prin cultură

Proiect internațional de educație interculturală (la a XIII-a ediție) al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, România, cu Școala „Milutin I Draginja Todorovic”, Kragujevac, Serbia

Moment festiv în prima zi a proiectului
www.scoala11.ro

În perioada 18-22 octombrie 2018 s-a desfășurat prima etapă a proiectului internațional „Educația prin cultură- Prieteni fără frontiere”, aflat la a XIII-a ediție, pe care Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești îl realizează anual cu Școala „Milutin I Draginja Todorovic” (Serbia), în spiritul cunoașterii directe a civilizației și culturii vecinilor noștri sârbi din orașul

Ceremonie de comemorare în cadrul activităților proiectului
www.scoala11.ro

Kragujevac. De altfel, orașul Pitești și orașul Kragujevac sunt înfrățite încă din 1971, în anul 2000 reînnoindu-se această relație de bună colaborare care a permis schimburi culturale, burse pentru elevi și studenți, vizite ale celor două municipalități.

Proiectul educațional pe care cele două școli îl desfășoară de treisprezece ani s-a dovedit a fi un succes, prin obiectivele stabilite, precum cunoașterea și autocunoașterea prin intermediul unei experiențe directe: în prima etapă a proiectului, elevii piteșteni devin parte a unei familii sârbe timp de cinci zile, pentru ca apoi, în a doua etapă a proiectului, copilul de la Școala „Milutin I Draginja Todorovic” să fie găzduit de familia din România. Astfel, legăturile de prietenie devin puternice, adeseori copiii sârbi și români păstrând legături strânse, care devin punte de comunicare reală și directă între două popoare.

În dimineața zilei de 18 octombrie, o delegație a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, formată din cinci cadre didactice: dir. adj. Iris Tănăsescu, prof. Nadia Pantazică, prof. Zamfir Florentina, prof. Mariana Băbuși, prof. Valentina Coman și 10 elevi ai școlii, a pornit către orașul Kragujevac, Serbia, aproape toți urmând să intre pentru prima dată în contact cu o lume nouă, slavă, situată într-un spațiu balcanic cu un destin frământat, care ne-a impresionat

Activități în cadrul proiectului
www.scoala11.ro

prin ospitalitate, generozitate și bucurie de viață, dar și prin respectul pentru adevărul istoric, pentru pierderile suferite în Al Doilea Război Mondial.

Ziua de 18 octombrie a prilejuit cunoașterea Serbiei în drumul spre Kragujevac. Într-o toamnă blândă și surzătoare, grupul de elevi și de profesori a urmat cursul Dunării de-a lungul malului sârbesc, privind cu nostalgie spre malul românesc și așteptând cu emoție întâlnirea cu prietenii sârbi.

În dimineața zilei de 19 octombrie, delegația de profesori români a participat la o ceremonie de comemorare a victimelor din Al Doilea Război Mondial, care a impresionat prin sobrietate și simplitate sinceră.

Delegația Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, în prima etapă a proiectului
www.scoala11.ro

Fotografie de grup lângă monumentul simbol *Aripi frânte*.
www.scoala11.ro

În continuarea zilei, elevii și profesorii români au fost oaspeții Școlii „Milutin I Draginja Todorovic”, în cadrul unui program care a promovat educația interculturală. Elevii au participat la un atelier de creație „Fine Art”, în care au lucrat în echipe sârbo-române pentru a crea postere cu ocazia sărbătoririi a 200 de ani de la apariția primului dicționar sârbesc, publicat de marele cărturar Vuk Stefanović Karadžić, și au participat la o serbare organizată de școala gazdă în cinstea prietenilor români, cu cântece și jocuri populare sârbești; o mare surpriză, care a emoționat delegația românilor, a fost interpretarea unui cântec românesc.

Versurile cântate cu claritate și drag de copiii sârbi încă ne răsună în minte: „Rău mă dor ochii, mă dor/ de lumina stelelor...”. Delegației române i-a fost prezentată școala sârbească, cu caracteristicile ei: organizarea cursurilor, sistem de notare, planuri și proiecte. Vizitând școala, profesorii au regăsit în expoziție, pe „Strada Pitești”, toate lucrările oferite ca amintire de Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești de-a lungul celor treisprezece ani ai acestui longeviv proiect de educație interculturală dintre cele două școli. Ziua de sâmbătă a fost o zi de cunoaștere a orașului, elevii români petrecând momente plăcute în familiile sârbe care le-au prilejuit experiențe care mai de care mai interesante: vizite la muzee, monumente, parcuri de joacă și Plaza Kragujevac.

Directorul școlii, Dragan Pavlovic, a condus delegația de profesori români în vizită la muzeul de istorie Svilajnac, la peștera Resava, la mănăstirea Manasija.

Ziua de 21 octombrie reprezintă pentru orașul Kragujevac și pentru întreaga Serbie o zi de reculegere și de comemorare. Chiar dacă delegația română știa că va participa la comemorarea victimelor masacrului de la Sumarice, din octombrie 1941, când soldații naștiți au omorât peste 5000 de

civili, printre care și elevi ai școlii normale, momentele, ceremonia și atmosfera generală au fost impresionante. Pe câmpul de la Sumarice, din loc în loc sunt presărate monumente ridicate de orașe din Europa care deplâng, alături de sârbi, victimele războiului. Delegația de români a fost impresionată de monumentul ridicat de Primăria orașului Pitești, care reprezintă cinci aripi unite, simbol al aripilor frânte de război ale unei întregi clase a cincea în acea zi nefastă de 21 octombrie 1941. Cele două școli au depus prin reprezentanții lor o coroană de flori la monumentul central de la Sumarice și au participat la un spectacol organizat de orașul Kragujevac: trei supraviețuitori ai masacrului își exprimă sentimentele față de ziua aceea și ce a urmat apoi pentru fiecare. După manifestare, românii au vizitat muzeul închinat victimelor Celui de al Doilea Război Mondial și i-au recunoscut într-o fotografie pe cei trei supraviețuitori jucați de actori pe scenă. Vizita la muzeu a fost, de altfel, plină de emoții: fotografii, bilete scrise de cei care așteptau să fie executați, profesori sârbi care-și recunoșteau membri ai familiei în fotografii, lucrări de artă care exprimă plânsul unui

Strada Pitești, în interiorul Școlii Milutin I Draginja Todorovic, Kragujevac
www.scoala11.ro

popor și, mai ales, o lucrare care este creată chiar cu puștile cu care au fost împușcați locuitorii orașului în 1941.

Vizita în orașul Kragujevac a fost, așa cum anunța încă din prima zi directorul Școlii „Milutin I Draginja Todorovic”, Dragan Pavlovic, o vizită care a celebrat viața, prietenia, respectul pentru trecut. Proiectul educațional dintre cele două școli este pentru elevi o profundă ocazie de cunoaștere a realităților lumii din Balcani, cât și de autocunoaștere a capacităților de adaptare și conviețuire într-un context cultural nou.

Mara Nicola GÎDOIU

Clasa a V-a E

Prof. Marilena Iris TĂNĂSESCU

Cu cetina tot verde

Un proiect original al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești

Bradul câștigător, ciclul primar, clasa I-a D
www.scoala11.ro

S-a pornit de la tradiții și obiceiuri. S-a pus în valoare pasiunea profesorilor noștri. S-a dat viață unei idei...

Tradiția spune că la originea împodobirii bradului, se află Germania secolului al XVI-lea, când popoarele germanice aveau obiceiul de a împodobi brazii, atât afară, cât și în locuințe. Martin Luther, reformatorul protestant, este considerat ca cel dintâi care a împodobit un brad cu lumânări. Potrivit legendei, în timp ce se întorcea acasă, într-o noapte întunecată de iarnă aproape de Crăciun, acesta a rămas impresionat de frumusețea stelelor ce străluceau printre crengile unui mic brad aflat lângă locuința sa. Pentru că a vrut să reproducă această imagine, el a așezat în bradul din casa, în crenguțe, lumânări asemănătoare stelelor.

Vrem să mulțumim tuturor celor care ați îmbrățișat ideea noastră, pentru că ați adus lumină și bucurii în ochii, inimile și sufletele copiilor noștri.

Implicarea actorilor educaționali a depășit cu mult așteptările organizatorilor. Site-ul oficial al unității noastre de învățământ, www.scoala11.ro, principala platformă de promovare a activităților noastre școlare și extrașcolare, a atins noi recorduri de accesare. Practic acest proiect l-a dus în top 10 național într-un clasament al site-urilor în domeniu educațional, pus la dispoziție de trafic.ro.

Concursul s-a derulat pe două secțiuni, una dedicată formațiunilor de studiu din ciclul primar și a doua dedicată învățământului gimnazial. La secțiunea dedicată ciclului primar, a câștigat brăduțul de turtă dulce al clasei I D.

Cu sufletele încălzite de bucuria sărbătoririi Marii Uniri, prin evenimentele organizate de școala noastră cu această ocazie, am împodobit, în așteptarea Crăciunului, un brad aparte – un brad de turtă dulce! În clasa I D mirosea a cetină și a scorțișoară, iar turtițele agățate în pom făceau ochi dulci copiilor pofticioși. Fiecare a avut steluța lui norocoasă, ce a pecetluit sub numele lui o dorință: o păpușică, un tren electric, poate o

carte... Bradul nostru spunea, pentru oricine îl vedea, o poveste – ne proiecta într-un basm unde căsuța de turtă dulce nu ascundea niciun pericol, ci era... sala de clasă, unde elevii se pot simți ca acasă! Povestea a fost spusă mai departe de părinți, de bunici, de prieteni care și-au regăsit bucuria copilăriei de altădată prin bradul împodobit cu ii tradiționale și diverse simboluri românești, toate – deosebit de gustoase. Adunând aprecieri din partea tuturor celor care au descoperit farmecul unic și inedit al pomului de Crăciun, clasa I D a câștigat secțiunea pentru învățământul primar a concursului „Cu cetina tot verde”, organizat de școala noastră cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Ce a însemnat pentru cei mici acest concurs? O experiență plăcută, o provocare de a găsi cele mai interesante idei de decorat, o incursiune în istoria și tradiția poporului nostru și mult lucru în echipă pentru promovarea brăduțului lor, care, fiind natural, în ghiveci, va fi replantat în curtea școlii, cu la fel de mult entuziasm ca și până acum.

La secțiunea dedicată ciclului gimnazial a câștigat brăduțul clasei a VIII-a B, care a fost donat unui copil din școală, fără posibilități materiale de a avea un pom de Crăciun:

De-a lungul secolelor sărbătoarea Crăciunului a umplut sufletele a milioane de oameni, mai ales copii care păstrează în fiecare an amintirea mirosului de cetină de conifere la împodobirea bradului. De când a fost folosit pentru prima oară pentru a marca sărbătorile de iarnă, acesta a devenit unul dintre cele mai importante simboluri ale Crăciunului. Bradul clasei a VIII-a B nu a însemnat un simplu pom decorat cu cele mai fermecătoare ornamente alese cu grijă și elegantă, ci a reprezentat un singur cuvânt profund ce poate avea o mulțime de conotații și acela este „UNIRE”. Colectivul acestei clase nu avusese până atunci propriul brad, însă în ultima iarnă, în ultimul moment de magie a sărbătorilor de iarnă, în ultimul an al ciclului gimnazial al clasei a VIII-a B petrecut în cadrul feeric al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, el s-a ambiționat și într-o singură zi s-a mobilizat și a achiziționat emblema încheagării clasei pătrunse de fantezia Crăciunului. În spiritul competiției și al lucrului în echipă ei au dus o muncă asiduă de convingere a sute de oameni. Astfel numele școlii care îl are ca patron spiritual pe marele nostru geniu romantic Mihai Eminescu a fost pe buzele tuturor piteștenilor. Toți elevii clasei s-au străduit din răspuțeri să câștige simpatia oamenilor și mai apoi voiturile acestora încât au oprit oamenii pe stradă și i-au implorat să facă un gest dragut pentru suflete unor copii ce doresc să câștige prima ediție a unui concurs mirific de brazi, dorind să își lase amprentă prin victoria obținută asupra școlii pe care o părăsesc cu inima zdruncinată de suferință și nostalgie. Colectivul clasei a VIII-a B a hotărât, fără a ști rezultatul triumfător, să ofere cadou acest brad împodobit cu dragoste și gingășie de elevi uniți de farmecul Crăciunului, unui copil căruia să îi bucore mințea și sufletul pur și sensibil și căruia să îi înfrumusețeze sărbătorile de iarnă. Aceștia îl vor dona cu entuziasm și căldură sufletească în zilele ce urmează aceluia pui de om emotiv și fraged.

Alexandru Nicolas MIHAI
Clasa I-a D
Andrada Nicoleta DIȚĂ
Clasa a VIII-B
Prof. Nadia Elena PANTAZICĂ
Prof. dr. Marian HAIDUCU

Zilele Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, 10-15 ianuarie 2019

Școala mea, Azi e ziua ta! La mulți ani!

Ce ești tu, școala mea? Ești locul unde toată lumea învață de la toată lumea, unde cei mici descoperă, puțin câte puțin, misterele universului, iar cei mari pătrund cu încântare marea lume a celor mai mici.

Înainte de toate, ești un labirint de coridoare pe pereții cărora luminează sori din hârtie creponată, unde fluturi albaștri își desprind cu gingășie aripile de carton spre a-și lua fântăstic zbor curând, unde vechiul se îmbină armonios cu modernitatea prin săli de clasă dotate cu mobilier școlar nou, table, calculatoare, videoproiectoare....

Dar ești ceva mai mult și mai altfel decât alte clădiri. Ești un spațiu viu, ce joacă un rol foarte important în viața tuturor copiilor, menit să le rămână în amintire drept locul unde au învățat să creadă în magia propriilor povești.

Sufletul tău, școală, sunt ei: elevi și profesori, necunoscuți într-un sistem de ecuații compatibil determinat, a cărui soluție unică o reprezintă educația. Elevul vine la tine pentru cunoaștere și educație, iar profesorul pentru a-l ajuta să le dobândească. Și, totuși, elevii nu sunt avizi numai de științe, de matematică, de date exacte și reale ale lumii înconjurătoare, ci tind să încifreze tainele unui univers imaginar, să participe la un „joc secund”, prin proprii creații literare și artistice, ce pot fi considerate sincere și calde mărturii ale pasiunii pentru cunoaștere și cultură, precum și ale recunoștinței față de tine, școală.

Astfel, ai ajuns să găzduiești nenumărate ateliere de artă și frumos, ce vor inspira generații întregi de elevi, cu siguranță.

I. Concursul Județean de Creație Literară și Plastică Mihai Eminescu, joi, 10.01.2019.

Pentru că ești subiect literar, cultural și artistic, pentru foști, actuali și viitori scriitori și artiști de toate vârstele, pentru că ziua ta e un bun prilej de a-ți constata evoluția, dinamica relațiilor de tip profesor-elev, dar și prilej de a consemna amintiri, de a închide în cuvânt și imagine clipa care fuge, ne-am gândit să îți dedicăm **Concursul Județean de Creație Literară și Plastică Mihai Eminescu**. Anul acesta ajuns la ediția a XIX-a. La mulți ani!

Argumentul esențial este pentru că prin tine am descoperit și prin tine dezvoltăm educația în domeniul creației, pe baza modelelor pe care tu le-ai creat. Și pentru că tu ne înveți că în cuvânt și imagine poți pune idei educaționale. Prin tine am descoperit ironie și nostalgie la adresa anilor de școală, sublim creionate de Ion Creangă în *Amintiri din copilărie*, sarcasm subtil-radicalizat și umor tăios, precum la Ion Luca Caragiale în *Dascăl prost*, miopie adolescentină precum cea evidențiată de Mircea Eliade, în *Romanul adolescentului miop*. În același timp, tu ești un prilej de a întâlni dascăli ce ne luminează un domeniu și încearcă să ne formeze, precum dascălul creionat de Marin Preda în *Viața ca o pradă*. Mai presus de toate tu dezvoltă jocul „de-a lecția”, elevul și profesorul întruchipând însăși viața, ca în lectura *La Lecție* a lui Marin Sorescu. Privită din această perspectivă, tu depășești atribuțiile strict didactice și ești mai mult decât o instituție, ești un spirit călăuzitor.

II. Program festiv dedicat Zilei Școlii Gimnaziale Mihai Eminescu Pitești, marți, 15.01.2019

10.30 - 11.20 Întâlnire cu invitați și cadre didactice în cancelaria unității de învățământ

11.30 - 13.00 Moment festiv desfășurat în Amfiteatrul „Mihai Eminescu”

Ca în fiecare an, am pus suflet și am pregătit pentru tine, un spectacol de muzică teatru și poezie cu tematică emines-

ciană, susținut de elevi și cadrele didactice care te slujesc cu credință, prezentat de elevele Paula Cremenescu și Alexandra Piha, din clasa a VI-a D.

1. *Dansul popular, comoară artistică a poporului român: Hora din Moldova* - dans popular stilizat, interpretat de elevi ai clasei II-a C, coordonator: prof. Vicenția Petrache

2. Premiere la Concursul județean de creație literară și plastică „Mihai Eminescu” - nivel 1 (clasele a III-a, a IV-a)

3. *Copilăria, cântecul bucuriei* - cântece interpretate de Sofia Maria Sofianu și Natalia Drăgan, clasa a II-a C, coordonator: prof. Vicenția Petrache

4. *Folclorul românesc, trăsătură definitorie a neamului nostru* - moment artistic organizat de elevii claselor Pitești Isteți, a II-a D, a V-a B, a VII-a D, coordonatori: prof. Carmen Ionescu, prof. Corina Barbu

5. Premiere Concurs județean de creație literară și plastică „Mihai Eminescu” - nivel 2 (clasele a V-a, a VI-a)

6. *Buclucașă Literă „F”* - scenetă interpretată de elevele Bianca Țânc și Rahma Alkamushi, clasa a V-a C, coordonator: prof. Manuela Dovleac

7. Premiere Concurs județean de creație literară și plastică „Mihai Eminescu” - nivel 3 (clasele a VII-a, a VIII-a)

8. *Dragostea pentru trecutul istoric, exprimate în poezia eminesciană: Scrisoarea a III-a, (fragment)* interpretat de elevi ai clasei a V-a D: Darius Comănescu, Briana Dorcioman, Alexia Manea, Patricia Mihail, coordonator: prof. Floarea Martinescu

9. Premiile „Mihai Eminescu” și „Elena Marin”, în cadrul Concursului județean de creație literară și plastică „Mihai Eminescu”.

10. *Dansul, poezie a mișcării și a tinereții* - moment artistic interpretat de elevi ai claselor a V-a B și a VII-a D: Petra Crasă, Evelina Nicolae, Andrada Pătrașcu, Alexandra Petra, coordonator: prof. Miana Popa

11. *Să-l cântăm pe Eminescu, „Domnul cel de pasăre măiastră, Domnul cel de nemurire noastră”*, moment artistic susținut de Corul de elevi al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, coordonator: prof. Luminița Marin

III. Lansarea numărului dublu 91-92/2019 al revistei „Aripi”, simbol al Școlii Gimnaziale Mihai Eminescu Pitești

Pentru că spiritul copiilor noștri zboară în acest univers eminescian, ție, școala mea de suflet, îți dedicăm acest număr special, dublu 91-92/2019, al revistei școlare **Aripi**, cuprinzând creații literare și artistice ale elevilor tăi. Să fii mândră școala mea, revistă ta e de ani buni în fruntea clasamentelor revistelor de specialitate. Anul acesta va împlini 50 de ani de la prima apariție și 25 de ani de la apariția în serie nouă, și îți promitem că vom marca așa cum trebuie acest moment.

IV. Sărbătorirea a 20 de ani de la înălțarea și sfințirea bustului poetului nostru național Mihai Eminescu, în parcul școlii, în dreapta intrării principale.

Pentru că suntem mândri că porți numele marelui nostru poet național, Mihai Eminescu, și pentru că îți respectăm simbolurile, la 15 ianuarie 2019 am serbat 20 de ani de la amplasarea în parcul intrării tale principale, a bustului geniului literaturii române, înălțat triumfător, luminând fereastră universului nostru didactic, precum falnicul Luceafăr, steaua noastră călăuzitoare în galaxia cunoașterii necontenite.

La mulți ani, Școala mea de suflet, „Mihai Eminescu” Pitești, la 53 de ani în slujba excelenței în educație!

Anda Teodora ROBEA

Clasa a VIII-a D

Prof. Nadia Elena PANTAZICĂ

În așteptarea Moșului

Colind printre amintirile copilăriei pline de zăpadă, clopoței, sănii, frânturi de vechi colinzi, brad împodobit, abur de vin fiert, vise, multe vise și emoții. Chiar dacă unii zic că Moșul n-ar exista, insistența lor mă încapățânează să cred în continuare.

Nașterea Domnului
www.google.ro

Poate pentru că a crede nu presupune dovezi, demonstrații, evidențe; de regulă, crezi în ciuda evidenței. Crezi sau nu, pur și simplu, din principiu. Și totuși, atunci când te aștepti mai puțin, dar și când ai cea mai mare nevoie, dacă crezi cu adevărat o să ai și certitudini.

Am început să cred de-a binelea în Moș Crăciun și Moș Nicolae după căderea cortinei, la serbările de iarnă, în care apărea vreo cunoștință costumată în Moș și după ce n-am mai primit dovezi ale existenței lui: mult doritele cadouri cumpărate de părinți și căutate și descoperite uneori de noi înainte de „venirea Moșului”.

Faptul că nu mi s-au îndeplinit toate „revendicările” din „scrisorile” adresate lui de-a lungul vremii, nu m-a descurajat. Din tot ce i-am cerut

nu mi-a dat nimic, în schimb mi-a dat tot ce mi-a trebuit. Am primit ceva mai mult și mai de preț: înțelepciunea de a vedea un rost în darurile pe care totuși le-am primit, în oamenii pe care i-am întâlnit, în problemele pe care le-am avut.

Căci înțelept ești dacă nu te întristezi de ce duci lipsă, ci te bucuri de ce ai. La urma urmei, cred că m-aș plictisi dacă mi s-ar împlini toate visurile. Visurile, neîmplinite încă, sunt cele care dau sens vieții, mobilizează, motivează...

Ar mai fi apoi ceva ce-am aflat și probat: dacă vrei să primești, trebuie să începi prin a da. E un fel de regulă.

Cineva spunea că trebuie să vedem în mâna cerșetorului întinsă spre noi șansa pe care el ne-o dă de-a dobândi Raiul. Paradoxal sau nu, parafrazând titlul unei cărți de Steinhart „Dăruind vei dobândi”, fericirea e ceea ce se multiplică numai atunci când se împarte.

Zăpadă, vacanță, sărbătoare, clopoței, colinde, cadouri, Crăciun, comerț, tradiție, trăire, confuzie. E sezonul cadourilor! Și totuși, în goana după oferte, reduceri, promoții, cumpărături și pregătiri, dacă pierdem trăirea, riscăm să pierdem cursa. Te-ai gândit deja să oferi un cadou?... Alături de darul pe care-l vei da de Crăciun se cade mai ales să dăruiești –gestul tău să plece din inimă, dezinteresat, doar așa vei ieși din Sărbători mai bogat, mai câștigat.

...continui să crezi că gestul tău va rămâne nerăsplătit? Și totuși, de Crăciun primiți în dar Lumina Sfântă, faceți-i loc să se nască și-n inimile voastre, să vă reînnoiască proviziile cu sănătate, bucurii, răbdare... Primiți în dar zăpada, colindătorii, pacea din țară, sănătatea și liniștea voastră și a celor dragi sau găsiți puterea de a accepta boala, lipsurile și celelalte probleme care ne aduc cu picioarele pe pământ - să nu vedeți în ele piedici, ci probe, încercări pe care le veți trece și vă vor întări.

Să nu vă pierdeți Credința, Nădejdea și Dragostea și nu uitați: „Lumina vine mai ales atunci când întunericul e cel mai de nepătruns!”

Marian Sebastian NEN
Clasa a VI-a D
Prof. Monica NEN

Sfântul arhidiacon Ștefan

În fiecare an pe data de 27 decembrie, Biserica Ortodoxă îl sărbătorește pe Sfântul Ștefan, unul dintre ucenicii lui Iisus și primul martir creștin care a atras ura autorităților iudaice.

Sfântul Apostol și Arhidiacon Ștefan

Numele Ștefan înseamnă – Coroană de flori – sau Încununat - și poate fi dat ca un nume, celui care își va închina viața lui Hristos. Conform Noului Testament, Sfântul Ștefan se trăgea din Ierusalim și avea origini iudaice, din neamul lui Avraam.

Deoarece numărul creștinilor a crescut foarte mult, după ce a fost întemeiată Biserica, sfinții apostoli nu mai puteau să facă față și au hotărât să aleagă șapte bărbați „plini de Duh Sfânt și de înțelepciune”. Aceștia au fost: Ștefan, Filip, Prohor, Nicanor, Timon, Parmena și Nicolae.

Sfântul Ștefan a fost unul dintre ucenicii lui Iisus Hristos, pe care Îl urma, asistând la faptele și predicile Sale. Deoarece a fost cel ales să îi conducă pe diaconi, Sfântul Ștefan a fost numit Arhidiacon.

Având în vedere că rolul unui diacon era mult mai important decât în zilele noastre, în Biserica primară,

Sfântul Ștefan și-a atras ura fariseilor pentru că vestea cu multă putere pe Hristos Mântuitorul și cunoștea foarte bine Scriptura.

La puțin timp după ce și-a început misiunea de diacon, este acuzat prin mărturie mincinoasă, de blasfemie împotriva lui Dumnezeu. Este adus în fața lui Caiafa, cel care îl judecase și pe Mântuitorul Iisus, unde ține o lungă cuvântare.

Îi acuză și el pe cei care îi doreau pieirea, spunându-le: „Cum au fost părinții voștri așa sunteți și voi! Voi care ați primit Legea întru rânduieli și n-ați păzit-o!” (Faptele Apostolilor VII, 51-53).

După judecata avută, Sfântul Ștefan este găsit vinovat și condamnat la moarte prin lapidare (omorârea cu pietre). Așa cum se spune în Noul Testament, înainte de moarte, Sfântul Ștefan are o viziune spunând: „Iată văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.” (Faptele Ap.55-56).

Potrivit tradiției creștine, printre cei care l-au judecat pe Sfântul Ștefan și au asistat la uciderea lui era și Saul, un prigonitor, care mai târziu, în urma unei minuni se convertește la creștinism și devine Pavel.

Mormântul Sfântului Ștefan a fost descoperit în anul 451, în chip minunat. Moaștele sale au fost mutate la Constantinopol, iar mai târziu ele au fost împărțite și au ajuns în diferite locuri. O parte din ele se păstrează la Mănăstirea- Sfântul Ștefan - din Meteora Grecia.

Alexandra IONILĂ

Clasa a V-a E

Prof. Marinela BADEA

Plugușorul Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești

Aho, Aho, copii și frați,
Dragi profesori devotați,
Să aveți toți îndrăzneala
Să iubiți din suflet școala
Să ne facem meseria
Chiar de-i greu în România...
S-avem multe rezultate,
Și elevi de calitate,
Elevi care, în decenii,
Să aibă statut de genii...!
Și cu ei să ne mândrim,
Lumea să o cucerim!
Ia mai mânați, măi flăcăi,
Și sunați din zurgălăi...
Ia mai pocniți, măi, din bici,
Să audă și cei mici,
Din clasa pregătitoare,
C-au intrat în școală mare!
Și-au găsit exemplul bun
Acum la-nceput de drum.
Să audă și cei mari,
De merg la colegii tari,
Că au absolvit o școală,
Cu mare renume-n țară,
Că au absolvit un brand,
Nume mare de poet...
Toți avem o datorie,
Să-l cinstim cum se cuvine,
Și să ducem mai departe
Dragostea lui pentru carte,
Să muncim cu mic, cu mare,
Cu cinste și cu onoare,
Să creștem noi generații
Mândria acestei nații.
Faceți roată, măi flăcăi
Și sunați din zurgălăi...
Aho, aho, drăguți actori,
Copii, părinți, profesori,
Suflete din școala toată,
Să-aveți calea luminată!
Și în anul ce-o să vină,
S-aveți parte de lumină!
Și cu-acest poet bărbat,
Ce pe toți ne-a inspirat,
Să atingem culmi înalte,
Hai, să avem spor la carte!
Am uitat p-aia cu bani...
La anul și „La mulți ani!”

www.scoala11.ro

www.scoala11.ro

Emil...

Nu-mi amintesc prima noastră întâlnire. Sunt mulți ani de atunci. Știu doar că am vorbit mult, cam vreo oră, că tot ce-i spuneam îi ilustram cu citate și versuri. Într-un târziu, m-a privit grav și mi-a spus scurt: „Da, m-ai convins!”. Mă acceptase. Au urmat ani lungi de prietenie cu mii de ore de discuții, de sfaturi, de tristeți, de bucurii, de îngrijorări, de clipe de relaxare, de VIAȚĂ. Eram mereu unul lângă celălalt când era nevoie.

M-a impresionat mereu candoarea lui de copil timid, o bunătate extraordinară cu care îmbrăca întâmplările.

Se dăruia copiilor, școlii, muzicii, culturii, prieteniei, familiei cu o pasiune greu de descris.

Vocea lui caldă și învăluitoare, privirea exigentă dar plină de dragoste, electrizau și impuneau respect.

Aproape că nu trecea zi în care să nu ne vedem sau să nu ne auzim, să nu ne sfătuim, să nu comentăm o întâmplare, o carte, un autor, un citat, un vers. Aveai cu cine să o faci. Era un critic exigent, un om de cultură, avea grație și rafinament.

Spunea apostolul Pavel „... Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.” (Corinteni 13, 13)

Viața lui – ca a oricărui profesor ce se respectă – a fost o poveste de dragoste dusă frumos până la capăt. Era un om „sub vremuri”, dar nu al vremurilor. Într-o lume care nu-i iubește și nu-i respectă pe profesori, în care eforturile lor spre echilibru sunt puțin sau deloc înțelese, se simțea uneori neadaptat. Deși iubit și prețuit de familie, de colegi și de elevi, el nu se putea adapta vulgarității sociale. Nu era un om al glumelor grosolane, ființa lui avea ceva pur, candid, era un

om al credinței, al fineții, al frumuseții sufletești. Nu suporta blasfemia, mitocănia, mârlnăia ce țin loc de umor în zilele noastre.

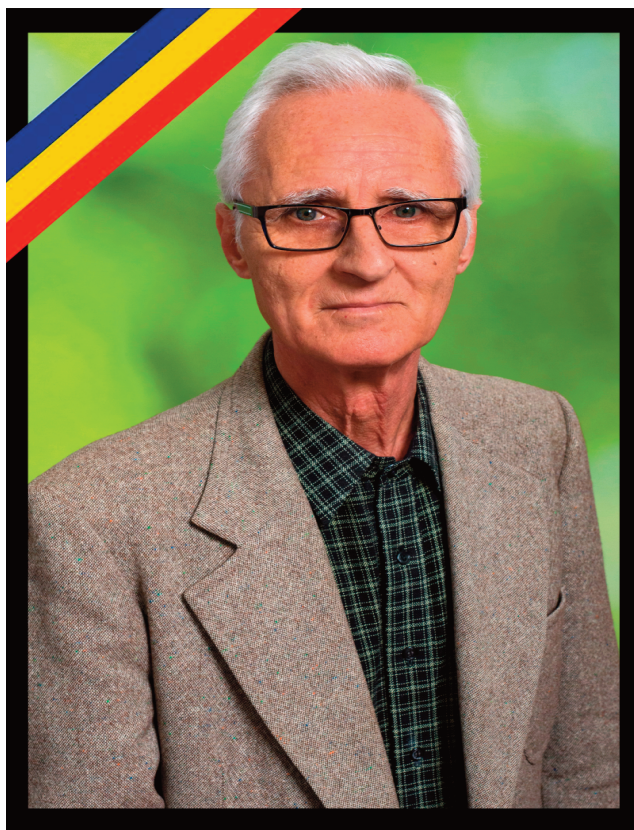
Emil a fost un om al artei, despre care Braque spunea că e „o rană transformată în lumină”.

Suferința lui din ultimul timp mi-a amintit cuvintele unui mare poet creștin:

„Drumul meu pe lumea asta
L-am plătit cu cât pot duce,
Drumul meu spre veșnicie
L-a plătit Hristos pe cruce”

Viața lui închinată școlii, familiei, artei, societății – lasă o dâră de lumină. Este ceea ce rămâne în sufletele copiilor pe care i-a iubit și educat. Profesorul lasă în urma sa un cuvânt, un gest, o atitudine. El le-a lăsat tuturor ceva din frumusețea sufletului său.

„Risipei se dedă florarul”, cum zicea Lucian

Prof. Emanoil NEDEA (1952-218)

Blaga.

„Altarul să fie și zidul să ție,

Cer inima și viața zidite-n temelie”, spunea Tudor Arghezi.

Ani și ani am răs, ne-am sfătuit, ne-am îngrijorat, ne-am bucurat împreună și mai mult decât orice – nu ne-am rănit unul pe celălalt niciodată. Am fost prieteni de familie, am fost în excursii, ne-am cunoscut profund. 12 ani am fost nedespărțiți. A fost mult? A fost puțin? El a fost fratele pe care nu-l avusesem niciodată. Acum îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru șansa de-a avea atâta timp alături un prieten cum mulți nu au avut vreodată.

Emil, Domnul fie cu tine!

Prof. Cătălin PETRESCU

www.scoala11.ro

Holocaustul

Totul s-a petrecut în cel de-Al Doilea Război Mondial, când a fost luată viața a peste 6 milioane de persoane: evrei, rromi, homosexuali, persoanele cu handicap fizic și psihic, adversari politici ai nemților, prizonieri de război etc. Printre aceste victime se aflau și 1.5 milioane de copii. Termenul Holocaust vine de la grecescul „Holos” ce înseamnă complet și „Kaustos” ce înseamnă ars.

Istorie și suferință
www.google.com

Cele mai multe persoane ucise erau evreii, deoarece nemții considerau că doar rasa ariană (blonzi cu ochi albaștri) merită să trăiască, încălcând astfel dreptul la viață și la familie. Evreii și celelalte persoane ucise erau transportați în trenuri de marfă, înghesuiți precum sardinele, fără prea mult aer, fără apă, fără mâncare, zile în șir, în lagărele de exterminare. Aici erau puși la muncă sau torturați și uciși. Aceștia erau uciși prin metode inimaginabile, precum gazarea sau injectarea benzinei în creier ce avea rolul de a îi ucide lent și dureros.

Lagărele în care urmau să fie uciși evreii își începuseră construcția încă din 1933, acest iad fiind planificat cu mult timp înainte de a începe.

Holocaustul a fost o crimă umilitoare și înjositoare la care a participat și țara noastră printre altele, și dacă ar fi să îmi fie rușine de un lucru făcut de românii mei, ar fi faptul că am participat la un astfel de masacru, fără pic de durere în suflet pentru niște vieți la fel ca ale noastre. Mărturiile supraviețuitorilor sunt înmărmuritoare. Aceștia povestesc cum vedeau că le cad oamenii în față împușcați sau sufocați în trenuri de marfă, cum au trebuit să își mănânce semenii pentru a nu muri de foame. Voi cita mărturisirile unui supraviețuitor, legate de Marșul morții:

„Un vânt rece bătea în rafale violente. Dar am mers

înainte fără să ne oprim.

Întuneric beznă. Din când în când, o explozie în noapte. Aveau ordine să tragă în oricine nu putea ține pasul. Cu degetele pe trăgaci, nu au renunțat la această plăcere. Dacă unul din noi se oprea o clipă, o împușcătură îl termina pe alt nenorocit jegos.

Lângă mine, oameni cădeau în zăpada murdară. Împușcături”.

Unul dintre filmele care scoate în evidență acest iad este *La vita e bella*, un film în care un evreu este trimis alături de copilul său în acele buncăre de exterminare, iar soția sa se duce de bună voie alături de alți evrei în lagăr pentru a-și salva copilul și pentru a fi alături de soțul ei. Aceștia sunt puși la muncă în mine, iar copilul și mama sa scapă, pe când tatăl este ucis. Filmul este o tragi-comedie, deoarece tatăl îi spune copilului că ei sunt doar într-un joc și că trebuie să treacă toate probele pentru a învinge.

Persoana câștigătoare avea să primească un tanc mare de tot ca recompensă.

Spusele tatălui se adevăresc, iar când americanii îi

Istorie și suferință
www.google.com

salvează, sunt luați cu tancurile din acel infern.

În concluzie, tot acest masacru în masă, nu doar că a fost inutil, cât și dureros, dar a afectat o bună parte din populația europeană.

Nu ar trebui să judecăm oamenii după etnie, culoare sau rasă ori după haine și avere, cum se întâmplă în zilele noastre. Ar trebui să ne iubim semenii așa cum sunt ei, cu defecte și calități.

Bianca Maria MUȘOIU
Clasa a VII-a C

CUPRINS

Editorial

Paula Miruna CREMENESCU

Noua noastră emblemă 3

Invitatul revistei

Emanuel MAZĂRE

România NU este o țară de părăsit 4

Didactica

Sabrina Ioana DĂNILĂ

Conceptul de titlu 7

Ioana Daria TOMA

Portretul lui Elizabeth și al Philadelphiei Wharton 8

Ana Maria IORDACHE

Analiza strategiilor de comunicare și argumentare 9

Caligrafii pe zăpadă

Ștefania BADEA

O petrecere cu... fructe 11

Maria Claudia GIUGEA

Crăciunul 12

Alexandru STOIAN

Scena 12

Anastasia Gabriela NICOLESCU

Aventuri în pădure 13

David Alexandru DINCĂ, Mario STĂNESCU

Cartea 13

Maia Maria MIRCIOAGĂ

Călătorie în lumea dulciurilor 14

Ioana Alexandra IVAN

Pentru țară! 14

Constantin Alexandru NEAGOE

Joc secund 15

Andrei Marius GHEORGHE

Pastel 15

Andreea Lorelei BĂLȚĂ

70 de ani, 3 luni, 2 săptămâni și 5 zile 16

Ștefan Alexandru MATEI

În așteptarea lui Moș Nicolae 17

Melissa MITREA

Șotronul 17

Amalia TUDORAN

Nufărul magic 18

Anda Teodora ROBEA

Metamorfoză 18

Maia ISĂILĂ

Călătoria lui Pic 19

Sara Maria MIU

Test la Chimie 19

Miruna Maria DEACONU

Ceva mai special 20

Ioana Ariana SIMA

O zi din vacanța de iarnă 21

Ștefan Ianis NAE

A venit Crăciunul! 21

Robert Nicolae VOICU

Un drum spre școală cu peripeții 22

Irina GRIGORE

Pe înserat 23

Ioana Valentina STOICA

Belșug de sensuri 23

Raluca Marilena CONSTANTIN

Izvorul de amintiri 24

Emanuel MAZĂRE

Limba română – Povestea sunetelor 25

Ștefania ENACHE

Sărbătoarea Crăciunului 25

Raluca Ioana ANDREESCU

Deșteptarea primăverii 26

Medeea Veronica BUȘUNETE, Maia ISĂILĂ

Minunea cărților 26

Sabrina Ioana DĂNILĂ

Visul 26

Andra Teodora CUMPENAȘU

Un vis împlinit 27

Maria BADESCU

Somnoroase pășărele 27

Maria BĂDESCU	
La mijloc de codru	28
Maria BĂDESCU	
Ești.....	28
Elena Bianca RIZEA	
Suflete spulberate	28
Eric Ștefan NEAGU	
Limba noastră	29
Ianis Marian ZANFIRA	
Primăvara a sosit	29
Luca Andrei MOISESCU	
Mama mea	29
Maria Ștefania BĂNUȚĂ	
Mama	30
Cristina GHIȚĂ	
Bunica mea	30
Andrei Vlad HAIDUCU	
Mama mea	30

Romania 100

Ana Maria IORDACHE	
Am fost și eu la Alba Iulia și am văzut Unirea cea Mare	31
Alexandra Florina GUȚĂ	
Ziua Centenarului Marii Uniri	33
Maria BĂDESCU	
Odă eroilor	34
Andreea Miruna VOICU	
Marea Unire	34
Maria BĂDESCU	
Unire	35
Mara Nicola GÎDOIU	
Dragă Românie!	35
Paula Miruna CREMENESCU	
Unirea s-o păstrăm!	36
Antonia STOENICĂ	
Cinstiți Unirea!	36
Alexia Cristina MANEA	
1 Decembrie	37
Briana Teodora DORCIOMAN	
Visul românilor	37
Alexia Cristina MANEA	
Basarabia și Bucovina	38
Maria Alexia TELEU	
Slăviți Unirea!	38
Alexia Maria VASILE -GHILENCEA	
Centenarul Marii Uniri	39
Mihnea George FLORESCU	
România, un vis împlinit	40

Din viața școlii

Elena Filoțtea BĂDESCU	
Sărbătorirea Centenarului Marii Uniri la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu Pitești” – o poveste frumoasă	41
Irina GRIGORE	
Ecouri la aniversare	43
Iustin Codrin ILIESCU	
Mulțumiri	45
Ambra ION	
Feerie de iarnă la Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Pitești	45
Raluca Marilena CONSTANTIN	
Stop Cyberbullying!	46
Mara Nicola GÎDOIU	
Educația prin cultură	47
Alexandru Nicolas MIHAI, Andrada Nicoleta DIȚĂ	
Cu cetina tot verde	49
Anda Teodora ROBEA	
Zilele Școlii Gimnaziale Mihai Eminescu Pitești, 10-15 ianuarie 2019	50

Spiritualitate

Marian Sebastian NEN	
În așteptarea Moșului.....	51
Alexandra IONILĂ	
Sfântul arhidiacon Ștefan	52
Ștefan Matei HORHOIANU	
Plugușorul Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești	53

In memoriam

Cătălin PETRESCU	
Emil... ..	54

Știați că...

Bianca Maria MUȘOIU	
Holocaustul	55